

ROZDZIAŁ DWUDZIESTY CZWARTY: ZŁĄCZE GIER PC

Ktoś kto zajrzy głębiej wewnątrz kilku popularnych gier PC odkryje, że wielu programistów nie w pełni rozumie jedno z najmniej złożonych urządzeń dołączonych do dzisiejszych PC – analogowego złącza gier. Urządzenie to pozwala użytkownikowi połączyć do czterech potencjometrów rezystancyjnych i czterech przełączników cyfrowych połączonych z PC. Na projekt złącza gier PC wpłynęły oczywiście możliwości wejścia analogowego komputera Apple II, najpopularniejszego komputera dostępnego w czasie prac nad PC. Choć IBM dostarczył da razy więcej wejść analogowych niż Apple II, decyzja wsparcia tylko czterech przełączników i czterech potencjometrów (lub „pots”) wydaje się ograniczać dzisiejszych projektantów gier – w ten sam sposób co decyzja IBM o wsparciu 256 K RAM wydaje się dzisiaj ograniczeniem. Niemniej jednak, projektanci gier dają sobie radę tworząc rzeczywiście cudowne produkty, nawet żyjąc z ograniczeniami IBM z 1981 roku.

Projekt IBM'owskiego wejścia analogowego, podobnie jak Apple, zaprojektowano za psie pieniądze. Dokładnością i wydajnością nie przejmowano się wcale. Faktycznie możemy kupić elektroniczne części do zbudowania swojej wersji złącza gier, detalicznie, po około trzy dolary. Istotnie możemy dzisiaj zakupić kartę złącza gier z różnymi kupieckimi rabatami za około osiem dolarów. Niestety, mało kosztowny, IBM'owski projekt z 1981 roku stwarza problemy z wydajnością dla szybkich maszyn i wysoko wydajnych gier w 1990 roku. Jednakże nie ma co rozpaczać na d rozlanym mlekiem – zostaniemy przy projekcie oryginalnego złącza gier. Poniższa sekcja opisuje dokładnie jak go wykorzystać.

24.1 TYPOWE URZĄDZENIA DO GIER

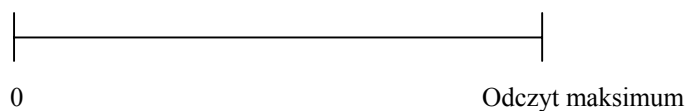
Złącze gier jest niczym więcej jak sprzęgiem komputerowym dla różnych urządzeń dla gier. Typowa karta złącza gier zawiera złącze DB15 do którego możemy podpiąć urządzenie zewnętrzne. Do typowych urządzeń jakie możemy podłączyć do złącza gier zaliczamy paddle, joystick, flight yoke, cyfrowy joystick, rudder pedal, symulator RC i steering wheels. Bez wątplenia jest to krótka lista typowych urządzeń jakie możemy podłączyć do złącza gier. Wiele z tych urządzeń jest o wiele droższych niż sama karta złącza gier. Rzeczywiście, wysokiej jakości konsole symulatorów lotu dla złącza gier kosztują kilka set dolarów.

Joystick cyfrowy jest prawdopodobnie najmniej złożonym urządzeniem jakie możemy podłączyć do portu gier PC. Urządzenie to składa się z czterech przełączników i drążka. Przesuwanie drążka w przód, lewo, prawo lub w tył, zamyka jeden z tych przełączników. Karta złącza gier dostarcza czterech wejść przełączników, więc możemy wyczuć kierunek (wliczając w to pozostałe pozycje) użytkownika naciskającego joystick. Większość cyfrowych joysticków pozwala również na wycucie pozycji pośrodku poprzez zwarcie dwóch kontaktów na raz, na przykład poprzez ułożenie drążka pod kątem 45 stopni pomiędzy pozycją w „przód” a „w prawo”. Aplikacje mogą to odczuć i wybrać odpowiednią akcję. Pierwszą korzyścią tych urządzeń jest to, że są bardzo tanie w wytworzeniu (dlatego pierwsze joysticki znajdowały się w większości domowych maszyn). Jednakże, producenci zwiększając produkcje joysticków analogowych ceny spadły do punktu w którym joysticki cyfrowe nie zdołały zaoferować pokaźniej różnicy cen. Wobec dzisiaj rzadko możemy spotkać takie urządzenia w rękach użytkowników.

Paddle jest innym urządzeniem, którego używanie podupadło przez lata. **Paddle** jest pojedynczym potencjometrem z pojedynczym pokrętle (i zazwyczaj z jednym przyciskiem). Apple dostarczał pary paddle z każdym sprzedanym Apple II. W wyniku tego, gry używające paddle były całkiem popularne kiedy IBM wypuścił PC w 1981 roku. Istotnie klika firm [produkowało paddle dla PC, kiedy został wypuszczony po raz pierwszy. Jednakże, znowu koszt wytworzenia joysticków analogowych spadł do poziomu z którym paddle nie mogło konkurować. Choć paddle są odpowiednimi urządzeniami wejściowymi dla wielu gier, joysticki mogą robić wszystko to co paddle i wiele innych. W tej sytuacji stosowanie paddle szybko zamiera. Jest jedna rzecz,

jaką możemy zrobić paddle, a której nie można zrobić joystickiem – możemy umieścić cztery z nich w systemie i stworzyć czterech graczy. Jednak to (oczywiście) nie jest ważne dla większości projektantów gier, którzy generalnie projektują gry tylko dla jednego gracza.

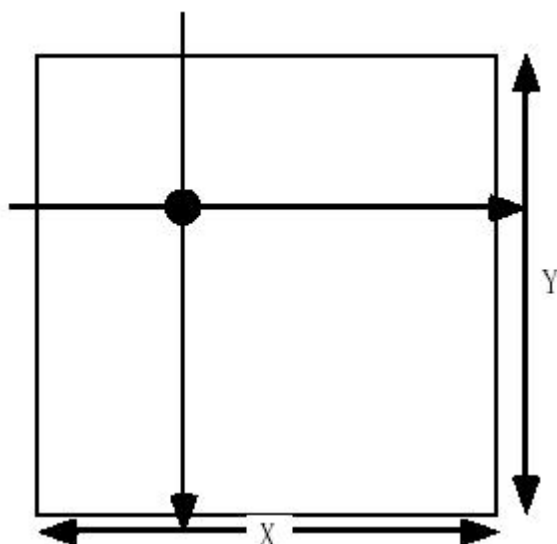
Paddle lub zbiór rudder pedals
generalnie dostarczają pojedynczej liczby
z zakresu od zera do jakiejś wartości maksymalnej
zależnej od systemu

Urządzenie wejściowe paddle lub rudder pedal

Rudder pedals są niczym więcej niż specjalnie zaprojektowanym paddle'em, zaprojektowanym tak aby można było aktywować je stopami. Wiele gier symulatorów lotu wykorzystuje to urządzenie wejściowe dostarczając wiele rzeczywistych przeżyć. Ogólnie będziemy używali rudder pedals jako dodatek do joysticka.

Joystick zawiera dwa potencjometry połączone z drążkiem. Przesunięcie joysticka analogowego wzdłuż osi x uruchamia jeden z potencjometrów, przesuwając joystick wzdłuż osi y uruchamia inny potencjometr. Poprzez odczyt obu potencjometrów możemy mniej więcej określić absolutną pozycję potencjometrów wewnątrz ich zakresu pracy.

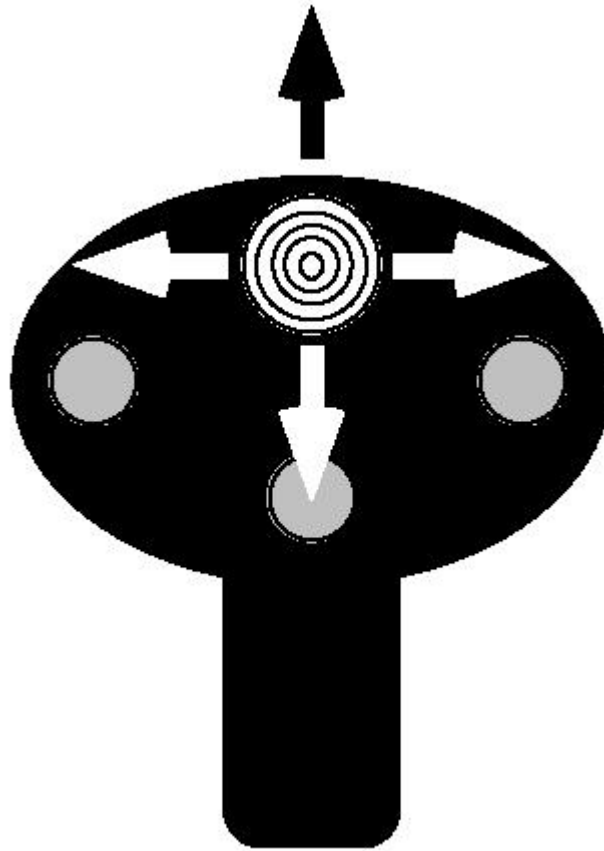
URZĄDZENIE WEJŚCIOWE JOYSTICK

Joystick używa dwóch niezależnych potencjometrów dostarczających wartości wejściowych (X,Y). Poziome przesunięcie joysticka wpływa na oś x potencjometru niezależnie od osi y potencjometru. Podobnie pionowe przesunięcie wpływa na oś y niezależnie od osi x potencjometru. Przez odczytanie obu potencjometrów możemy określić pozycję joysticka w systemie współrzędnych (X,Y).

Symulator RC jest niczym więcej niż pudełkiem zawierającym dwa joysticki. Urządzenia **yoke** i **steering wheel** są zazwyczaj takimi samymi urządzeniami sprzedawanymi specjalnie do symulatorów lotu lub gier samochodowych. **Steering wheel** jest podłączony do potencjometru, który odpowiada osi x joysticka. Cofnięcie (lub popchnięcie) na kierownicy aktywuje drugi potencjometr odpowiadający osi y joysticka.

Niektóre urządzenia joystickowe, ogólnie znane jako **flight sticks** zawiera trzy potencjometry. Dwa potencjometry są połączone w sposób standardowego joysticka, trzeci jest podłączony do gałki, której wiele gier używa dla sterowania przepustowością. Inne joysticki, takie jak Thrustmaster™ lub CH Products' FlightStick Pro, zawierają dodatkowe przełączniki zawierające specjalne „**cooley switch**”, które dostarczają dodatkowych wejść do gry. **Cooley switch** jest, w gruncie rzeczy, cyfrowym potencjometrem zamontowanym na szczycie joysticka. Użytkownicy mogą wybrać jedną z czterech pozycji **cooley switch'a**

używając kciuków. Większość programów symulatorów lotu zgodnych z takimi urządzeniami używa **cooley switcha** do wyboru różnych widoków z samolotu.

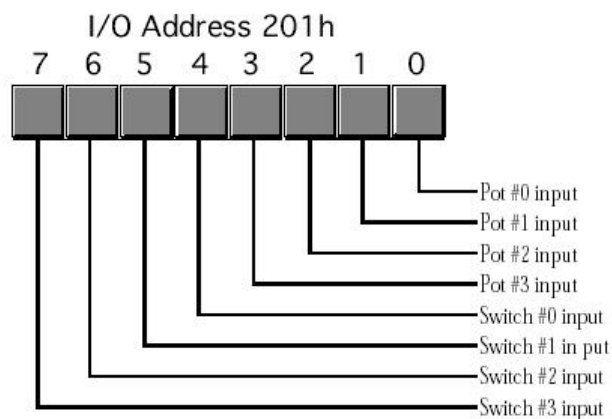

COOLEY SWITCH

Cooley switch (pokazany powyżej na urządzeniu podobnym do CH Products' FlightStick Pro) uruchamia kciukiem cyfrowy joystick. Możemy przesunąć przełącznik w górę, dół, w lewo lub prawo, uruchamiając pojedyncze przełączniki wewnątrz urządzenia.

24.2 SPRZĘTOWE ZŁĄCZE GIER

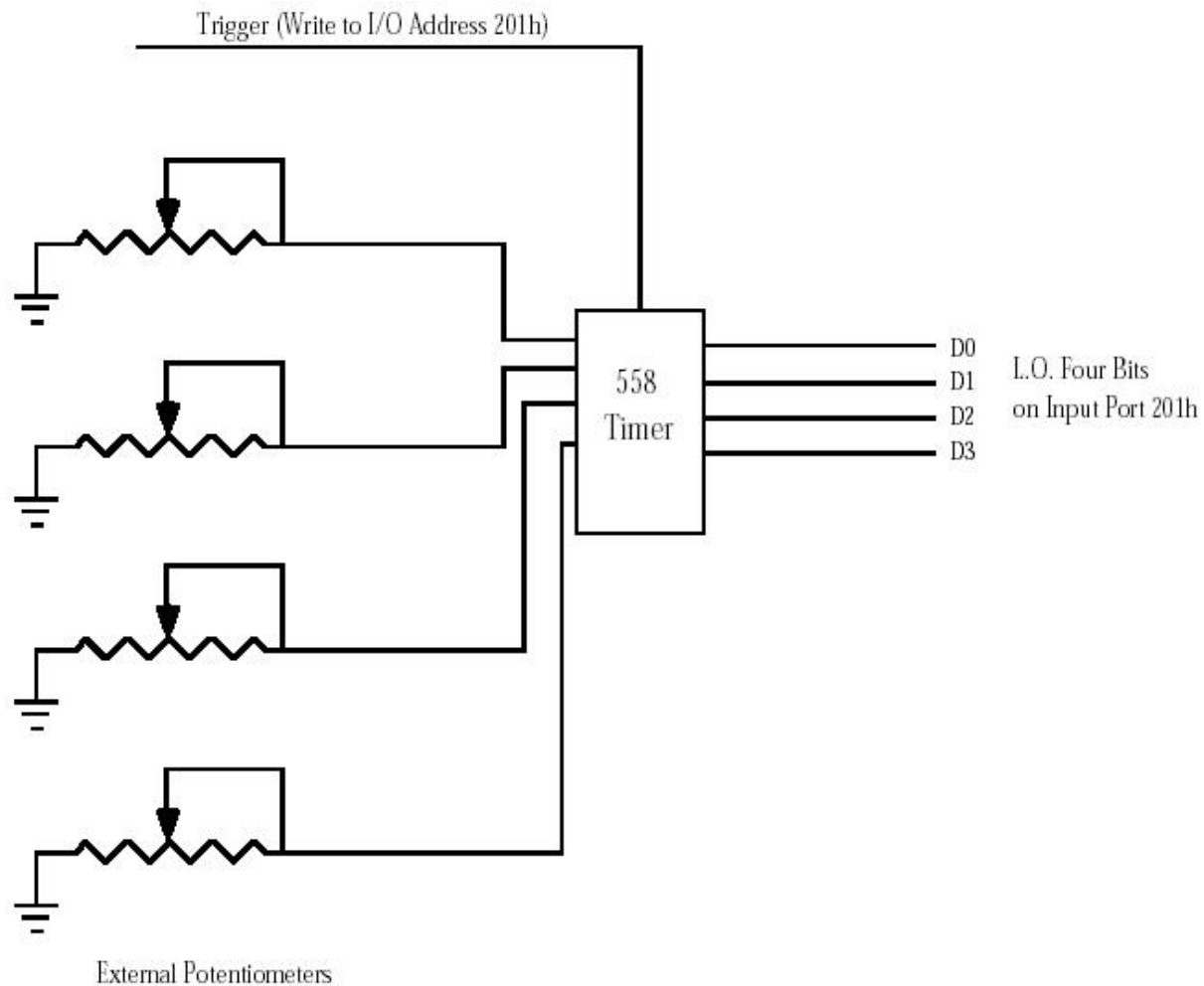
Sprzętowe złącze do gier jest proste. Jest to pojedynczy port wejściowy i pojedynczy port wyjściowy. Rozkład bitów portu wejściowego jest następujący

GAME ADAPTER INPUT PORT

Cztery przełącznik nadchodzą do czterech bardziej znaczących bitów portu I/O 201h. Jeśli użytkownik aktualnie nacisnął przycisk, odpowiednie pozycje bitów będą zawierały zero. Jeśli przycisk jest zwolniony, odpowiednie bity będą zawierały jeden

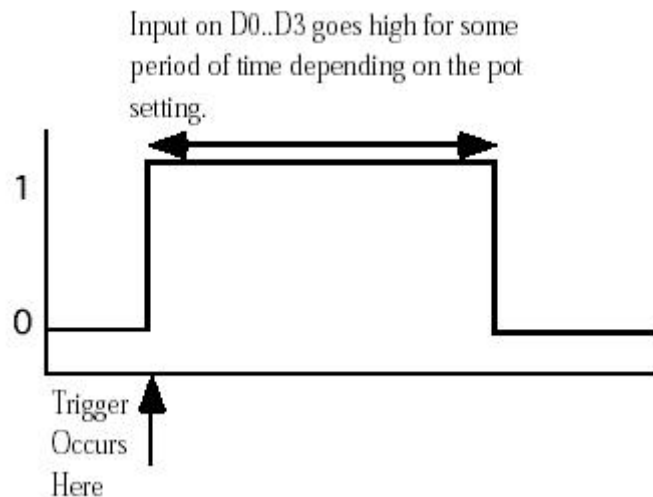
Potencjometr wejściowy może wydawać się dziwny na pierwszy rzut oka. W końcu, jak można przedstawić jedną z dużych liczb potencjalnej pozycji potencjometru (powiedzmy, 256) pojedynczym bitem? Oczywiście nie możemy. Jednakże, bit wejściowy w tym porcie nie zwraca żadnego typu wartości numerycznej określającej pozycję potencjometru. Zamiast tego, każdy z czterech bitów potencjometru jest połączony z wejściem wrażliwego na oporność czterowyjściowego chipu zegarowego 558. Kiedy wyzwalamy chip zegarowy, tworzy on impuls wyjściowy o czasie trwania proporcjonalnym do oporności wejścia do timera. Wyjście tego chipu zegarowego jest traktowane jako bit wejściowy danego portu. Schemat tego układu to

SCHEMAT JOYSTICKA

Normalnie bity wejściowe joysticka zawierają zero. Kiedy wyzwalamy chip zegarowy, linie wejściowe potencjometru idą wyżej dla tego samego okresu czasu określonego przez bieżącą oporność potencjometru. Poprzez pomiar jak długo ten bit pozostaje ustawiony, możemy uzyskać wstępne oszacowanie oporności. Aby wyzwolić potencjometr po prostu zapisujemy wartość do portu I/O 201h. Rzeczywista wartość jaką wpisujemy jest nieistotna

Poniższy wykres pokazuje sygnał różni się na każdym z bitów wejściowych potencjometru

ANALOGOWY SYGNAŁ WEJŚCIOWY CZĘSTOTLIWOŚCI ZEGARA

Pozostaje jedynie pytanie „jak określimy długość impulsu?”. Poniższa krótka pętla demonstruje jeden sposób określenia szerokości tego impulsu:

```

                                mov    cx, -1                ;Mamy zamiar liczyć wstecz
                                mov    dx, 201h              ;wskazujemy port joysticka
                                out    dx, al               ;wyzwalamy chip zegarowy
CntLp:                          in     al., dx             ;odeczyt portu joysticka
                                test   al, 1                ;sprawdzenie wejścia # 0 potencjometru
                                loopne CntLp                ;powtarzanie dopóki wysoko
                                neg    cx                    ;konwertujemy CX do wartości dodatniej

```

Kiedy ta pętla kończy wykonywanie, rejestr cx będzie zawierał liczbę przejść uczynionych przez tą pętlę podczas gdy sygnał wyjściowy timera był logiczną jedynką. Duża wartość w cx, , dłuższy impuls i dlatego większa oporność potencjometru # 0.

Jest kilka ważnych problemów z tym kodem. Przede wszystkim, kod ten oczywiście będzie tworzył różne wyniki na różnych maszynach działających przy różnych częstotliwościach cyklu zegara. Na przykład, system Pentium 150 MHz będzie wykonywał ten kod dużo szybciej niż system 8088 5 MHz. Drugi problem jest taki, że joysticki i inne karty adaptera gier tworzą radykalnie różne wyniki częstotliwości zegara. Nawet w tym samym systemie z taką samą kartą adaptera i joystickiem, nie musimy zawsze uzyskiwać spójnych odczytów w różnych dniach. Okazuje się, że 558 jest w pewnym sensie czuły na temperaturę i będzie tworzył odrobine różne odczyty przy zmianach temperatury.

Niestety, nie ma sposobu stworzenia takiej pętli jak powyższa aby zwracała stały odczyt dla szerokiego wyboru maszyn, potencjometrów i kart adapterów gier. Dlatego też musimy napisać naszą aplikację tak aby była niewrażliwa na szerokie zmiany w wartościach wejściowych z wejść analogowych. Na szczęście, js to bardzo łatwe do zrobienia, ale więcej o tym później.

24.3 ZASTOSOWANIE FUNKCJI BIOS GIER I/O

BIOS dostarcza dwóch funkcji do odczytu wejść złącza gier. Obie są podfunkcjami programu obsługi int 15h.

Do odczytu przełączników, ładujemy do ah 84h a do dx zero, potem wykonujemy instrukcję int 15h. Przy zwrocie, al będzie zawierał odczytane cztery bardziej znaczące bity przełącznika (zobacz wykres w poprzedniej sekcji). Funkcja ta jest w przybliżeniu odpowiednikiem bezpośredniego odczytu portu 201h.

Dla odczytu wejść analogowych, ładujemy do ah 84h a do dx jedynką potem wykonujemy instrukcję int 15h. Przy zwrocie AX, BX, CX i DX będą zawierały wartości, odpowiednio, dla potencjometrów zero, jeden, dwa i trzy. W praktyce, funkcja ta powinna zwrócić wartości z zakresu 0 –400h, chociaż nie możemy liczyć na to z powodów opisanych w poprzedniej sekcji.

Bardzo niewiele programów używa wsparcia joysticka BIOS. Łatwiej odczytać przełączniki bezpośrednio a odczyt potencjometrów nie jest tą pracą, która wywołuje podprogramy BIOS. Kod BIOS jest bardzo wolny. Większość BIOS'ów odczytuje sekwencyjnie cztery potencjometry, wykonując to do czterech

razy dłużej niż program, który odczytuje wszystkie cztery potencjometry równocześnie (zobacz następną sekcję) Ponieważ odczyt potencjometrów może trwać kilkaset mikrosekund do kilku milisekund, większość programistów pisze wysokowydajne gry nie używając funkcji BIOS, piszą oni swoje własne wysoko wydajne podprogramy.

To prawdziwy wstyd. Poprzez napisanie określonych sterowników do oryginalnych gier PC złącza gier, ci programiści zmuszają użytkownika do kupowania i użytkowania standardowych kart złącza gier i urządzeń gier. Gdyby byłyby to gry wywołujące funkcje BIOS, trzecia część programistów może stworzyć różne i unikalne sterowniki gier a potem po prostu wesprzeć sterowniki, które zamieniają podprogram int 15h i dostarczyć takiego samego interfejsu programistycznego. Na przykład, Genovation stworzył urządzenie, które pozwala nam podłączyć joystick do portu równoległego PC. Colorado Spectrum stworzyło podobne urządzenie, które pozwala podpiąć joystick do portu szeregowego. Oba urządzenia pozwolą nam na zastosowanie joysticka na maszynie, która nie ma (i być może nie może mieć) zainstalowanego złącza gier. Jednakże, gry, uzyskujące bezpośredni dostęp do joysticka sprzętowego, nie będą kompatybilne z takimi urządzeniami. Jednak projektując gry w oparciu o funkcję int 15h, oprogramowanie byłoby kompatybilne ponieważ zarówno Colorado Spectrum i Genovation wspierają TSR'y int 15h dla przekierowania wywołania joysticka do zastosowania w tych urządzeniach.

Aby pomóc w przezwycięzeniu niechęci projektantów gier do stosowania int 15h, tekst ten będzie prezentował wysoko wydajne wersje kodu joysticka BIOS trochę później w tym rozdziale. Programiści, którzy adoptują Standard Game Device Interface tworzą programy, które będą kompatybilne z innymi urządzeniami, które wspierają standard SGDI. Po więcej szczegółów, zobacz do „Standardowy Interfejs Urządzenia Gier (SGDI)”.

24.4 PISANIE WŁASNEGO PODPROGRAMU I/O GIER

Rozważmy ponownie kod, który zwraca pewną wartość dla danego ustawienia:

```

                                mov    cx, -1                ; mamy zamiar liczyć wstecz
                                mov    dx, 201h             ; wskazanie portu joysticka
                                out    dx, al              ; wyzwolenie chipu zegarowego
CntLp:                          in     al, dx              ; odczyt portu joysticka
                                test   al, 1              ; sprawdzenie wejścia potencjometru # 0
                                loopne CntLp              ; powtarzanie dopóki wysoko
                                neg    cx                  ; konwersja CX do wartości dodatniej

```

Jak wspomniano wcześniej, dużym problemem z tym kodem jest to że mamy zamiar pobrać gwałtownie wartości o różnych zakresach z różnych kart złączy gier, urządzeń wejściowych i systemów komputerowych. Oczywiście nie może zawsze liczyć na powyższy kod tworząc wartości w zakresie 0 ...180h pod takimi warunkami. Nasze oprogramowanie będzie musiało dynamicznie modyfikować wartości używane w zależności od parametrów systemu.

Prawdopodobnie będziemy grać w gry na PC, gdzie oprogramowanie prosić będzie o kalibrację joysticka przed użyciem. Kalibracja generalnie składa się z przesunięcia joysticka do jednego z rogów (na przykład lwy górny róg), naciśnięcia przycisku lub klawisza a potem przesunięcie do przeciwległego rogu (np. dół-prawo) i ponownego naciśnięcia przycisku. Pewne systemy chcą nawet przesunięcia joysticka do pozycji centralnej i naciśnięcia przycisku.

Oprogramowanie, które to robi odczytuje minimalną, maksymalną i centralną wartość z joysticka. Mając dana przynajmniej minimalną i maksymalną wartość, możemy łatwo wyskalować odczyt do zakresu jaki chcemy. Poprzez odczyt wartości centralnej, możemy uzyskać odrobinę lepsze wyniki, zwłaszcza na rzeczywiście niedrogich (tanich) joystickach. Ten proces skalowania odczytów do pewnego zakresu jest znany jako normalizacja. Poprzez odczyt wartości minimalnej i maksymalnej od użytkownika i potem normalizacji każdego odczytu, możemy napisać program zakładając, że wartość zawsze się będą znajdować wewnątrz pewnego zakresu, na przykład 0...255. Normalizacja odczytu jest bardzo łatwa, po prostu używamy następującej formuły:

$$\frac{(\text{BieżącyOdczyt} - \text{OdczytMinimalny})}{(\text{OdczytMaksymalny} - \text{OdczytMinimalny})} \times \text{WartośćNormalna}$$

Wartości OdczytMaksymalny i Odczyt Minimalny są wartościami minimalną i maksymalną odczytanymi od użytkownika na początku naszej aplikacji. BieżącyOdczyt jest to wartość odczytana ze złącza gier. WartośćNormalna jest to górna granica zakresu, do jakiego chcemy znormalizować odczyt (np. 255), dolną granicą jest zawsze zero

Dla uzyskania lepszych wyników , zwłaszcza kiedy używamy joysticka, powinniśmy uzyskać trzy odczyty podczas fazy kalibracji dla każdego potencjometru – wartość minimalną, wartość maksymalną i wartość centralną. Dla normalizacji odczytu, kiedy uzyskaliśmy te trzy wartości, powinniśmy użyć poniższych formuł:]

Jeśli bieżący odczyt jest w zakresie minimalna...centralna , używamy wzoru:

$$\frac{(\text{Bieżąca} - \text{Centralna})}{(\text{Centralna} - \text{Minimalna}) \times 2} \times \text{WartośćNormalna}$$

Jeśli bieżący odczyt jest w zakresie centralna...maksymalna używamy wzoru:

$$\frac{(\text{Bieżąca} - \text{Centralna})}{(\text{Maksymalna} - \text{Centralna}) \times 2} \times \text{WartośćNormalna} + \frac{\text{WartośćNormalna}}{2}$$

Duża liczba gier na rynku spełnia wszystkie rodzaje wymagań próbując wymusić odczyt joysticka w rozsądnym zakresie. Zaskakująco niewiele z nich używa tej prostej, powyższej formuły. Niektórzy projektanci gier mogą sprzeczać się, że powyższe formuły są zbyt złożone i pisane dla wysoko wydajnych gier. To nonsens. Zabiera dwukrotnie więcej czasu oczekiwanie na przekroczenie czasu przez joystick niż obliczenie powyższego równania. Więc używajmy ich i uczynimy nasze programy łatwiejszymi w pisaniu.

Chociaż normalizacja naszego odczytu potencjometru zabiera trochę czasu, zawsze jest warta zachodu, odczyt wejść analogowych jest zawsze drogą operacją pod względem cykli CPU. Ponieważ układ zegarowy tworzy relatywnie stały czas opóźnienia dla danej oporności, będziemy nawet marnować więcej cykli CPU na szybkich maszynach niż robiąc to na maszynach wolnych (choć odczyt potencjometru zabiera mniej więcej taką samą ilość czasu rzeczywistego na każdej maszynie). Jednym z pewnych sposobów uniknięcia zmarnowania dużej liczby czasu, jest odczyt kilku potencjometrów w tym samym czasie; na przykład kiedy odczytujemy potencjometr i jeden uzyskując odczyt joysticka, najpierw odczytujemy potencjometr zero a potem potencjometr jeden. Okazuje się , że możemy łatwo odczytać oba potencjometry równolegle. Robiąc to możemy przyspieszyć odczyt joysticka dwukrotnie. Rozważmy poniższy kod:

```

                                mov     cx, 1000h           ;maksymalny czas pętli
                                mov     si, 0             ;odkładamy odczyt w SI i DI
                                mov     di, si
                                mov     ax, si           ;ustawiamy AH na zero
                                mov     dx, 201h         ;wskazanie portu joysticka
                                out     dx, al           ;wyzwolenie chipu zegarowego
CntLp:                          in     al, dx           ;odczyt portu joysticka
                                and     al, 11b         ; usunięcie niepotrzebnych bitów
                                jz      Done
                                shr     ax, 1           ;wartość potencjometru 0 do flagi przeniesienia
                                adc     si, 0           ;zwiększenie wartości pot. 0 jeśli jeszcze aktywny
                                add     di, ax           ;zwiększenie wartości pot. 1 jeśli jest aktywny
                                loop    CntLp           ;powtarzanie dopóki wysoko
                                and     si, 0FFFh       ;jeśli przekroczone czas, wymuszamy na
                                and     di, 0FFFh       ;rejestrach zwierających 1000h do zera
Done:

```

Kod ten odczytuje oba potencjometry zero i jeden w tym samym czasie. Działamy w pętli dopóki każdy potencjometr jest aktywny. Przez cały czas w pętli, kod ten dodaje wartości bitów potencjometrów do oddzielnych rejestrów, które akumulują wynik. Kiedy pętla się kończy, si i di zawierają odczyty dla obu potencjometrów zero i jeden.

Chociaż ta szczególna pętla zawiera więcej instrukcji niż pętla poprzednia, zabiera tyle samo czasu jej wykonanie. Pamiętajmy, że impuls wyjściowy na timerze 558 określa jak długo ten kod się wykonuje, liczba instrukcji w pętli przyczynia się w niewielkim stopniu do czasu wykonania. Jednakże czas tej pętli potrzebny do wykonania jednej iteracji pętli wpływa na decyzję podprogramu odczytu joysticka. Szybsze wykonanie pętli, więcej iteracji pętli będzie uruchomionych podczas takiego samego okresu czasu i będzie lepszy pomiar.

Generalnie chociaż rozdzielczość powyższego kodu jest większa niż dokładność elektronicznych urządzeń gier, więc nie jest to wielkim problemem.

Powyższy kod demonstruje jak odczytać dwa potencjometry. Łatwo jest rozszerzyć ten kod do odczytu trzech lub czterech potencjometrów. Przykład takiego podprogramu pojawi się w sekcji o sterownikach urządzeń SGDI dla standardowej karty rozszerzeń gier.

Inne urządzenia gier, przełączniki, wydają się być prostsze w porównaniu z potencjometrami. Zazwyczaj jednak rzeczy nie są tak łatwe jak wydaje się to na pierwszy rzut oka. Przełączniki mają kilka swoich własnych problemów

Pierwszy to drganie styków klawisza. Przełączniki w typowym joysticku są prawdopodobnie rząd wielkości gorsze niż klawisze na najtańszej klawiaturze. Drgania styków klawiszy jest faktem z jakim musimy się liczyć kiedy odczytujemy przełączniki joysticka. Generalnie, nie powinniśmy odczytywać przełączników joysticka częściej niż raz na 10 ms. Wiele gier odczytuje przełączniki w czasie przerwania zegarowego 55 ms. Na przykład przypuśćmy, że nasze przerwanie zegarowe odczytuje przełączniki i przechowuje wynik w zmiennej pamięciowej. Główna aplikacja, kiedy chcemy odpalić broń, sprawdza tą zmienną. Jeśli jest ustawiona pogram główny czyści zmienną i odpala broń. 55 milisekund później, timer ustawia zmienną przycisku ponownie a program główny odpali ponownie ,kiedy po raz kolejny sprawdzi zmienną. Taki schemat całkowicie wyeliminowałby problemy z drganiem styków klawiszy.

Powyższa technika rozwiązuje inny problem z przełącznikami: śledzenia kiedy przycisk ognia jest w dole .Pamiętajmy, kiedy odczytujemy przełączniki, bity które powróciły mówią nam , że przełącznik jest aktualnie w dole. Nie mówią nam, że przycisk został naciśnięty. Musimy sami to wyśledzić. Jednym z łatwych sposobów wykrycia kiedy użytkownik pierwszy raz naciśnął jest zachowanie poprzedniego odczytu przełącznika i porównanie go z bieżącym odczytem. Jeśli różnią się a bieżący odczyt wskazuje ,że przełącznik jest w dole wtedy jest nowa pozycja dolna.

24.5 STANDARDOWY INTERFEJS URZĄDZENIA GIER (SGDI)

Standardowy Interfejs Urządzenia Gier (SGDI) jest specyfikacją dla usługi 15h, która pozwala nam odczytać przypadkową liczbę potencjometrów i joysticków. Napisanie SGDI zgodnych aplikacji jest łatwe i pomaga uczynić nasze aplikacje zgodne ze sterownikami gier, które dostarczają zgodności z SGDI. Poprzez napisanie aplikacji używających SGDI API możemy zapewnić ,że nasze aplikacje będą działały z przyszłymi sterownikami, które dostarczą poszerzonych możliwości SGDI. Rozumiejąc siłę i rozszerzalność SGDI, musimy przyjrzeć się interfejsowi programowemu aplikacji (API) dla SGDI

24.5.1 INTERFEJS PROGRAMOWY APLIKACJI (API)

Interfejs SGDI rozszerza BIOS joysticka PC o API int 15h. Wykonamy funkcje SGDI poprzez załadowanie rejestru ah 80x86 84h a dx właściwym kodem funkcji SGDI a potem wykonując instrukcję int 15h. Interfejs SGDI po prostu rozszerza funkcjonalność wbudowanych podprogramów BIOS. Zauważmy, że i program, który wywołuje standardowe podprogramy joysticka BIOS będzie działał ze sterownikiem SGDI. Poniższa tablica pokazuje funkcje SGDI:

DH	Wejście	Wyjście	Opis
00	dl =0	al – odczyt przełącznika	Read4Sw. Jest to standardowa podfunkcja BIOS wywołana zerem. Odczytuje stan pierwszych czterech przełączników i zwraca ich wartości górnych czterech bitów rejestru al.
00	dl = 1	ax – pot 0 bx – pot 1 cx – pot 2 dx – pot 3	Read4Pot. Standardowa podfunkcja BIOS wywoływana jedynką. Odczytuje wszystkie cztery potencjometry (jednocześnie) a zwraca niezmodyfikowanych wartości w ax, bx, cx i dx jako specyfikację BIOS
01	dl = pot #	al. = odczyt potencjometru	ReadPot. Funkcja ta odczytuje potencjometr i zwraca znormalizowany odczyt w zakresie 0.255
02	dl =0 al. = maska potencjometru	al. = pot 0 ah = pot 1 dl = pot 2 dh = pot 3	Read4. Podprogram ten odczytuje cztery potencjometry w standardowych kartach rozszerzeń gier podobnie jak powyższa funkcja Read4Pots. Jednakże ten podprogram normalizuje cztery wartości z zakresu 0..255 i zwraca te wartości w al., ah, dl i dh Na wejściu rejestr al. zawiera „maskę potencjometru”, której możemy użyć do wyboru, który z czterech potencjometrów ten podprogram aktualnie odczytuje.
03	dl = pot # al. = minimum bx = maximum		Kalibracja. Funkcja ta kalibruje potencjometry dla tych funkcji, które zwracają znormalizowane wartości. Musimy skalibrować potencjometry przed wywołaniem takiej funkcji potencjometru (ReadPot i Read4) Wartości wejściowe muszą być

	cx = centralnie		(ReadPot i Read4) Wartości wejściowe muszą być niezmodyfikowanymi odczytami potencjometru przez Read4Pots lub inną funkcję, które zwracają wartości niezmodyfikowane
04	dl = pot #	al. = 0 jeśli nie skalibrowane, 1 – jeśli skalibrowane	TestsPotCalibrate. Sprawdza aby zobaczyć czy określony potencjometr jest już skalibrowany. Zwraca stosowną wartość w al. oznaczającą stan kalibracji dla określonego potencjometru.
05	dl = pot #	ax = wartość niezmodyfikowana	ReadRaw. Odczytuje wartość niezmodyfikowaną dla określonego potencjometru. Możemy użyć tej funkcji do pobrania wartości niezmodyfikowanych wymaganych przez podprogram kalibracji.
08	dl = przełącznik#	ax = wartość przełącznika	ReadSw. Odczyt określonego przełącznika i zwraca zero (przełącznik włączony) lub jeden (przełącznik w dole) w rejestrze ax
09		ax = wartości przełącznika	Read16Sw. Funkcja ta pozwala aplikacji odczytu do 16 przełączników sterownika gier w czasie. Bit zero ax odpowiada przełącznikowi zero, bit 15 ax odpowiada przełącznikowi 15
80h			Remove. Funkcja ta usuwa sterownik z pamięci. Aplikacja generalnie nie wykonują tej funkcji
81h			TestPresence. Ten podprogram zwraca zero w rejestrze ax jeśli sterownik SGDI jest obecny w pamięci. Zwraca wartość w ax niezmienną w przeciwnym razie (w szczególności, ah będzie jeszcze zawierał 84h)

Tablica 87: Funkcje i API SGDI (int 15h, ah = 84h)

24.5.2 READ4SW

Wejście: ah = 84h, dx = 0

Jest to standardowa funkcja BIOS odczytu przełączników. Zwraca stan przełączników od zera do trzech w joysticku w górnych czterech bitów rejestru al. Bit cztery odpowiada przełącznikowi zero, bit pięć przełącznikowi jeden, bit sześć przełącznikowi dwa a bit siedem przełącznikowi trzy. Bit zero oznacza przełącznik w dole, bit jeden odpowiada przełącznikowi w górnej pozycji. Funkcja ta jest dostarczana dla kompatybilności z istniejącymi podprogramami joysticka BIOS. Do odczytu przełączników joysticka powinniśmy użyć funkcji Read16Sw opisanej później w tym dokumencie.

24.5.3 READ4POTS

Wejście: ah = 84h, dx = 1

Jest to standardowa funkcja odczytu potencjometrów BIOS. Odczytuje cztery potencjometry w standardowej karcie złącza gier i zwraca ich odczyt w rejestrach ax (oś x /potencjometr 0), bx (oś y / potencjometru 1), cx (potencjometr 2) i dx (potencjometru 3). Są to niezmodyfikowane, nieskalibrowane odczyty potencjometrów, których wartości będą się różnić od maszyny do maszyny i zastosowanej karty I/O/. Ta funkcja jest dostarczona dla kompatybilności z istniejącymi podprogramami joysticka BIOS. Do odczytu potencjometrów powinniśmy użyć podprogramów ReadPot, Read4 lub ReadRaw opisanych w następnych kilku sekcjach.

24.5.4 READPOT

Wejście: ah = 84h, dh = 1, dl = numer potencjometru

Odczytuje określony potencjometr i zwraca znormalizowaną wartość potencjometru w zakresie 0..255 w rejestrze al. Podprogram ten ustawia również ah na zero. Chociaż standard SGDI uwzględnia do 255 różnych potencjometrów, większość rozszerzeń tylko wspiera potencjometry zero, jeden, dwa i trzy. Jeśli spróbujemy odczytać potencjometr nie uwzględniony funkcja ta zwróci zero w ah. Ponieważ wartości są znormalizowane, funkcja ta zwraca porównywalne wartości dla danych ustawień sterownika gier bez względu na maszynę, częstotliwość zegara lub karty gier I/O. Na przykład odczyt 128 odpowiadający (odpowiednio) ustawieniu centralnemu na prawie każdej maszynie. Aby osiągnąć wyniki znormalizowane, musimy skalibrować dany potencjometr przed wykonaniem tej funkcji. Zobacz podprogram CalibratePot po więcej szczegółów.

24.5.5 RAED4

Wejście: ah = 84h, al. = maska potencjometru, dx = 0200h

Podprogram ten odczytuje cztery potencjometry na karcie rozszerzeń gier, podobnie jak funkcja BIOS (Read4Pots). Jednakże, zwraca wartości znormalizowane w al. (oś x / potencjometr 0), ah (oś y / potencjometr 1), dl (potencjometr 2) i dh (potencjometr 3). Ponieważ ten podprogram zwraca wartości znormalizowane pomiędzy zero i 255, musimy skalibrować potencjometry przed wywołaniem tego kodu. Rejestr al. zawiera wartość „maski potencjometru”. Najmniej znaczące cztery bity al. określają czy ten podprogram będzie rzeczywiście odczytywał każdy potencjometr. Jeśli bit zero, jeden, dwa i trzy są jedynkami, wtedy ta funkcja będzie odczytywała odpowiedni potencjometr; jeśli bity te są zerami, podprogram ten nie będzie odczytywał odpowiedniego potencjometru i zwróci zero do odpowiedniego rejestru.

24.5.6 CALIBRATEPOT

Wejście: ah = 84h, dh = 3, dl = potencjometr #, al. = wartość minimalna, bx = wartość maksymalna cx = wartość centralna.

Zanim spróbujemy odczytać potencjometr podprogramem ReadPot lub Read4, musimy skalibrować ten potencjometr. Jeśli odczytamy potencjometr bez uprzedniej kalibracji, sterownik SGDI zwróci tylko zero dla odczytu tego potencjometru. Do kalibracji potencjometru będziemy musieli odczytać wartość niezmodyfikowaną dla tego potencjometru w pozycji minimalnej, maksymalnej i centralnej. To musi być odczyt potencjometru niezmodyfikowany. Używamy odczytu uzyskanego z podprogramu Read4Pots. Teoretycznie musimy tylko skalibrować potencjometr tylko po załadowaniu sterownika SGDI. Jednakże temperatura fluktuacji i prąd analogowych obwodów elektrycznych mogą zdekalibrować potencjometr po istotnym zastosowaniu. Dlatego też powinniśmy zdekalibrować potencjometry zmierzając do odczytu za każdym razem, kiedy użytkownik uruchamia swoją aplikację. Co więcej powinniśmy dać użytkownikowi opcję rekalkulacji potencjometrów wewnątrz naszego programu.

25.5.7 TESTPOTCALIBRAION

Wejście: ah = 84h, dh = 4, dl = potencjometr #

Podprogram ten zwraca zero lub jeden w ax, oznaczając odpowiednio nie skalibrowany lub skalibrowany. Możemy użyć tej funkcji aby zobaczyć czy potencjometr jaki zamierzamy użyć, był skalibrowany i możemy przeskoczyć fazę kalibracji. Proszę jednak odnotować komentarz o prądzie w poprzednim paragrafie.

24.5.8 READDRAW

Wejście: ah = 84h, dh = 5, dl = potencjometr #

Odczytuje określony potencjometr i zwraca niezmodyfikowaną (nie skalibrowaną) wartość w ax. Możemy użyć tego podprogramu dla uzyskania wartości minimalnej, centralnej i maksymalnej do zastosowania przy wywołaniu podprogramu kalibracji.

24.5.9 READSWITCH

Wejście: ah = 84h, dh = 8, dl = przełącznik #

Ten podprogram odczytuje określony przełącznik i zwraca zero w ax jeśli przełącznik nie jest w dole. Zwraca jeden jeśli przełącznik jest w dole. Zauważmy, że ta wartość jest w przeciwieństwie do ustawień bitów zwracanych przez funkcję Read4Sw.

Jeśli próbujemy odczytać numer przełącznika dla wejścia, które nie jest dostępne w bieżącym urządzeniu, sterownik SGDI zwróci zero (przełącznik w górze). Standardowe sterowniki gier wspierają tylko przełączniki od zera do trzech a większość joysticków dostarcza tylko dwóch przełączników. Dlatego też, o ile chcemy połączyć naszą aplikację z określonym urządzeniem, nie powinniśmy używać innych przełączników niż zero lub jeden.

24.5.10 READ16SW

Wejście: ah = 84h, dh = 9

Ten podprogram SGDI odczytuje do szesnastu przełączników w pojedynczym wywołaniu. Zwraca wektora bitu w rejestrze ax z bitem zero odpowiadającym przełącznikowi zero, bit jeden odpowiada

przełącznikowi jeden itd. Jedyne oznaczają przełączniki w dole a zera oznaczają przełączniki nie w dole. Ponieważ standardowe złącze gier wspiera tylko cztery przełączniki, tylko bity od zera do trzech al. zawierają znaczące dane (dla tych urządzeń). Wszystkie inne bity będą zawsze zawierały zero. Sterowniki SGDI dla joysticków CH Product's Flightstick Pro i Thrustmaster będą zwracały bity dla całego zbioru dostępnych przełączników w tych urządzeniach.

24.5.11 REMOVE

Wejście: ah =84h, dh =80h

Funkcja ta próbuje usunąć sterownik SGDI z pamięci. Generalnie, tylko sam kod SGDI.EXE wywoływał by ten podprogram. Powinniśmy użyć podprogram TestPresence (opisany poniżej) aby zobaczyć czy sterownik był w rzeczywistości usunięty z pamięci przez tą funkcję.

24.5.12 TESTPRESENCE

Wejście: ah =84h, dh =81h

Jeśli sterownik SGDI jest obecny w pamięci, podprogram ten zwróci ax =0 a wskaźnik do ciągu identyfikującego w es:bx. Jeśli sterownik SGDI nie jest obecny, funkcja ta będzie zwracała ax niezmiennione.

24.5.13 STEROWNIK SGDI DLA STANDARDOWEJ KARTY ROZSZERZEŃ GIER

Jeśli piszemy program wykorzystujący funkcje SGDI, odkryjemy ,że funkcja TestPresence będzie prawdopodobnie zwracała „nieobecność” kiedy nasz program poszukuje obecnego sterownika SGDI w pamięci.

Kod assemblerowy który pojawia się na końcu tej sekcji dostarcza pełnej funkcjonalności, bezpłatnych sterowników SGDI dla standardowej karty rozszerzeń gier (kolejna sekcja przedstawia sterownik SGDI dla CH Products Flightstick Pro). Pozwala to nam napisać naszą aplikację korzystającą tylko z funkcji SGDI. Przez wsparcie TSR SGDI z naszym produktem, nasz odbiorca może użyć naszego oprogramowania ze standardowymi joystickami. Później, jeśli nabędzie określone urządzenie ze swoim własnym sterownikiem SGDI, nasze oprogramowanie będzie automatycznie działał z tym sterownikiem nie zmieniając naszego oprogramowania.

Jeśli nie chcemy aby użytkownik uruchamiał TSR przed naszą aplikacją, możemy zawsze wprowadzić poniższy kod wewnątrz naszego kodu programu i aktywować go jeśli funkcja SGDI TestPresence określi ,że żaden inny sterownik SGDI nie jest obecny w pamięci kiedy startujemy nasz program

Tu mamy kompletny kod dla sterownika SGDI standardowego złącza gier:

```
.286
page    58, 132
name    SGDI
title   SGDI Driver for Standard Game Adapter Card
subttl  Ten program jest Public Domain
```

```
; SGDI.EXE
;
;      Usage:
;          SDGI
;
; Program ten ładuje TSR, który aktualizuje INT 15 więc przypadkowy program może odczytać joystick
; w przenośny sposób.
;
; Musimy załadować cseg w pamięci przed każdym innymi segmentami!

cseg    segment para public 'code'
cseg    ends

; Kod inicjalizujący, którego nie potrzebujemy z wyjątkiem początkowego ładowania, idzie w poniższym
; segmencie:

; Initialize    segment para public 'INIT'
```

```

;initialize      ends

; Podprogramy Biblioteki Standardowej ,które zostaną pokazane później
      .xlist
      include      stdlib.a
      includelib   stdlib.lib
      .list

sseg      segment para stack 'stack'
sseg      ends

zzzzzzseg segment para public 'zzzzzzseg'
zzzzzzseg ends

CSEG      segment para public 'CODE'
          assume cs:cseg, ds:nothing

wp        equ      <word ptr>
byp       equ      <byte ptr>

Int15Vect dword    0
PSP       word     ?

; Adresy portu dla typowego złącza joysticka:

JoyPort   equ      201h
JoyTrigger equ     201h

; Struktura danej przechowująca informacje o każdym potencjometrze (głównie do celów kalibracji i
; normalizacji)

Pot       struc
PotMask   byte     0                ;maska potencjometru dla sprzętu
DidCal    byte     0                ;czy ten potencjometr jest skalibrowany?
min       word     5000             ;minimalna wartość potencjometru
max       word     0                ;maksymalna wartość potencjometru
center    word     0                ;wartość potencjometru po środku
Pot       ends

; Zmienne dla każdego potencjometru. Musimy zainicjalizować maski więc maskujemy wszystkie bity z
; wyjątkiem przychodzącego bitu dla każdego potencjometru

Pot0      Pot      <1>
Pot1      Pot      <2>
Pot2      Pot      <4>
Pot3      Pot      <8>

; IDString pobiera adres przekazywany z powrotem do kodu wywołującego w funkcji testpresence. Cztery
; bajty przed IDString muszą zawierać numer seryjny i bieżąca liczbę sterownika

SerialNumber byte    0,0,0
IDNumber     byte    0
IDString     byte    "Standard SGDI Driver", 0
            byte    "Public Domain Driver Written by Randall L. Hyde", 0

;
;
;
; ReadPots- AH zawiera bit maski określający , który potencjometr będzie czytany. Bit 0 ma wartość jeden
;          kiedy powinniśmy odczytać potencjometr 0, bit 1 jest jedynką jeśli powinniśmy odczytać
;          potencjometr 1, bit 2 jest jedynką jeśli powinniśmy odczytać potencjometr 2, bit 3 jest jedynką

```

```

;          jeśli powinniśmy odczytać potencjometr 3. Wszystkie inne bity powinny być zerami.
;
;
;          Kod ten zwraca wartości potencjometrów w SI, BX, BP i DI dla potencjometrów 0,1,2 i 3
;

```

```

ReadPots      proc    near
               sub     bp, bp
               mov     si, bp
               mov     di, bp
               mov     bx, bp

```

```

; Oczekujemy na poprzedni sygnał kończący przed próbą odczytu tego potencjometru .Jest możliwe, że ostatni
; potencjometr jaki odczytaliśmy był bardzo krótki. Jednakże, wyzwolenie sygnału startowego timera działa dla
; wszystkich czterech potencjometrów .Kod ten kończy jeśli tylko skończy się czas bieżącego potencjometru
; Jeśli użytkownik bezpośrednio odczyta inny potencjometr, jest całkiem możliwe, że nowy czas potencjometru
; nie upłynie z poprzedniego odczytu. Poniższa pętla upewnia nas , że nie mierzymy czasu z poprzedniego
; odczytu.

```

```

               mov     dx, JoyPort
               mov     cx, 400h
Wait4Clean    in      al, dx
               and     al, 0Fh
               loopnz Wait4Clean

```

```

; Okay, odczytano potencjometry. Poniższy kod wyzwala chip timera 558 a potem umieszcza w pętli dopóki
; wszystkie cztery bity potencjometrów (zamaskowane maską potencjometru w AL.) nie staną się zerami. Za
; każdym razem podczas tej pętli jeśli jeden lub więcej z tych bitów zawiera zero, pętla ta zwiększa odpowiedni
; rejestr(-y)

```

```

               mov     dx, JoyTrigger
               out     dx, al                ;wyzwolenie potencjometru
               mov     dx, JoyPort
               mov     cx, 1000h
PortReadLoop: in      al, dx
               and     al, ah
               jz      potReadDone
               shr     al, 1
               adc     si, 0                ;zwiększamy SI jeśli potencjometr 0 jest aktywny
               shr     al, 1
               adc     bx, 0                ;zwiększamy BX jeśli potencjometr 1 jest aktywny
               shr     al, 1
               adc     bp, 0                ;zwiększamy bp jeśli potencjometr 2 jest aktywny
               shr     al, 1
               adc     di, 0                ;zwiększamy DI jeśli potencjometr 3 jest aktywny
               loop   PotReadLoop

```

```

               and     si, 0FFFh           ;Jeśli dojdziemy do tego punktu, jeden lub więcej
               and     bx, 0FFFh           ;potencjometrów przekroczy czas oczekiwania (
               and     bp, 0FFFh           ;dlatego, że zazwyczaj nie są podłączone. Rejestr
               and     di, 0FFFh           ;zawiera 4000h, ustawiamy go na 0
PotReadDone:  ret
ReadPots      endp

```

```

;-----

```

```

;
;
; Normalize-   BX zawiera wskaźnik do struktury potencjometru, AX zawiera wartość potencjometru.
;              Normalizujemy tą wartość zgodnie ze skalibrowanym potencjometrem.
;

```

```

; Notka: DS. musi wskazywać cseg przed wywołaniem tego podprogramu

```

```

Normalizacja:
    assume ds.: cseg
    proc near
    push cx

```

; Na zdrowy rozum, upewniamy się czy proces kalibracji przeszedł okay

```

    cmp [bx].Pot.DidCal, 0 ;czy potencjometr jest skalibrowany?
    je BadNorm ;jeśli nie wychodzimy

    mov dx, [bx].Pot.Center ; wykonujemy sprawdzenie wartości minimalnej
    cmp dx, [bx].Pot.Min ;centralnej i maksymalnej aby upewnić się , że
    jbe BadNorm ; min < center <max
    cmp dx, [bx].Pot.Max
    jae BadNorm

```

; Obcinamy wartość jeśli jest poza zakresem

```

    cmp ax, [bx].Pot.Min ;jeśli wartość jest mniejsza niż wartość minimum
    ja MinOkay ;ustawiamy na wartość minimalną
    mov ax, [bx].Pot.Min

```

MinOkay:

```

    cmp ax, [bx].Pot.Max ;jeśli wartość jest większa niż wartość maksymalna
    jb MaxOkay ;ustawiamy wartość maksymalną
    mov ax, [bx].Pot.Max

```

MaxOkay:

; Wyskalujemy to wokół centrum:

```

    cmp ax, [bx].Pot.Center ;zobaczymy czy jest mniejsza lub większa
    jb Lower128 ;od wartości centralnej

```

;Okay, bieżący odczyt jest większy niż wartość centralna, skalujemy odczyt do zakresu 128...255:

```

    sub ax, [bx].Pot.Center
    mov dl, ah ;mnożymy przez 128
    mov ah, al
    mov dh, 0
    mov al, dh
    shr dl, 1
    rcr ax, 1
    mov cx, [bx].Pot.Max
    sub cx, [bx].Pot.Center
    jz BadNorm ;Zabezpieczenie przed dzieleniem przez zero
    div cx ;obliczamy wartość znormalizowaną
    add ax, 128 ;skalujemy zakres 128...255
    cmp ah, 0
    je NormDone
    mov ax, 0ffh ;wynik musi mieścić się w 8 bitach!
    jmp NormDone

```

; Jeśli odczyt jest poniżej wartości centralnej, skalujemy ją do zakresu 0..127:

```

Lower128:
    sub ax, [bx].Pot.Min
    mov dl, ah
    mov ah, al
    mov dh, 0
    mov al, dh

```

```

shr    dl, 1
rcr    ax, 1
mov    cx, [bx].Pot.Center
sub    cx, [bx].Pot.Min
jz     BadNorm
div    cx
cmp    ah, 0
je     NormDone
mov    ax, 0ffh
jmp    NormDone

```

;Jeśli coś poszło źle , zwracamy zero jako wartość znormalizowaną

```

BadNorm:    sub    ax, ax

NormDone   pop    cx
           ret

Normalize  endp
           assume ds:nothing

```

```

;=====
; Funkcje obsługi INT 15h
;=====
;
;

```

; Chociaż są zdefiniowane jakieś bliskie procedury, nie są w rzeczywistości procedurami. Kod MyInt15 skacze do każdej z nich z BX, daleki adres powrotu i flagi są usytuowane na stosie. Każdy z tych podprogramów musi obsłużyć właściwie stos.

```

;-----
;
; BIOS- Obsługuje dwie funkcje BIOS, DL =0 odczyt przełączników, DL =1 odczyt potencjometrów. Dla
; podprogramów BIOS, zignorujemy cooley switch i po prostu odczytujemy inne cztery przełączniki
;

```

```

BIOS      proc    near
           cmp    dl, 1                ;zobacz czy program przełącznika czy potencjometru
           jb     Read4Sw
           je     ReadBIOSPots

```

; Jeśli nie poprawna funkcja BIOS, skok do oryginalnego programu obsługi INT 15h i zezwolenie na zajęcie się tą funkcją

```

           pop    bx
           jmp    cs: Int15Vect        ;pozwołmy na obsłużenie go!

```

;BIOS odczytuje funkcję przełącznika

```

Read4Sw:  push    dx
           mov    dx, JoyPort
           in     al, dx
           and    al, 0F0h            ;zwracamy tylko wartości przełączników
           pop    dx
           pop    bx
           iret

```

; Odczyt funkcji potencjometrów BIOS

```

ReadBIOSPots: pop    bx                ;wartość zwracana w BX!
              push   si

```

```

        push    di
        push    bp
        mov     ah, 0Fh           ;odczyt wszystkich czterech potencjometrów
        call    ReadPots
        mov     ax, si
        mov     cx, bp           ;BX już zawiera odczyt z potencjometru 1
        mov     dx, di
        pop     bp
        pop     di
        pop     si
        iret
BIOS    endp

```

```

;-----
;
; ReadPot-   Na wejściu DL zawiera numer potencjometru do odczytu. Odczyt i normalizacja tego
;            potencjometru i zwracany wynik w AL.
;
;

```

```

ReadPot    assume ds.: cseg
           proc    near
           .....
           ;;;;;;;
           push    bx           ;Już na stosie
           push    ds.
           push    cx
           push    dx
           push    si
           push    di
           push    bp

           mov     bx, cseg
           mov     ds., bx
; Jeśli dl = 0, odczyt i normalizacja wartości dla potencjometru 0, jeśli nie , próbujemy jakiś inny potencjometr

```

```

        cmp     dl, 0
        jne     Try1
        mov     ah, Pot0.PotMask ;pobranie bitu dla tego potencjometru
        call    ReadPots         ;odczyt potencjometru 0
        lea     bx, Pot0         ;wskaźnik do danego potencjometru
        mov     ax, si           ;pobranie odczytu potencjometru 0
        call    Normalize        ;normalizacja od 0 do FFh
        jmp     GotPot           ;powrót do kodu wywołującego

```

```

; Test dla DL =1 (odczyt i normalizacja potencjometru 1)

```

```

Try1:     cmp     dl, 1
        jne     Try2
        mov     ah, Pot1.PotMask
        call    ReadPots
        mov     ax, bx
        lea     bx, pot1
        call    Normalize
        jmp     GotPot

```

```

; Test dla DL=2 (odczyt i normalizacja potencjometru 2)

```

```

Try2:     cmp     dl, 2
        jne     Try3
        mov     ah, Pot2.PotMask
        call    RaedPots

```



```

lea    bx, Pot2
mov    ax, bp
call   Normalize
jmp    GotPot

```

;Test dla DL=3 (odczyt i normalizacja potencjometru 3)

```

Try3:   cmp    dl, 3
        jne    BadPot
        mov    ah, Pot3.PotMask
        call   ReadPots
        lea   bx, Pot3
        mov    ax, di
        call   Normalize
        jmp    GotPot

```

; Zła wartość w DL jeśli doszliśmy do tego miejsca. Standardowe złącze gier wspiera tylko cztery potencjometry.

```

BadPot: sub    ax, ax                ;Niedostępny potencjometr, zwracane zero
GotPot: pop    bp
        pop    di
        pop    si
        pop    dx
        pop    cx
        pop    ds.
        pop    bx
        iret
ReadPot endp
        assume ds.:nothing

```

;
; ReadRaw- Na wejściu DL zawiera numer potencjometru do odczytu. Odczytuje ten potencjometr i zwraca
; nieznormalizowany wynik w AX

```

        assume ds:cseg

ReadRaw proc near
;.....;
        push   bx                ;Już na stosie
        push   ds.
        push   cx
        push   dx
        push   si
        push   di
        push   bp

        mov    bx, cseg
        mov    ds., bx

```

;kod ten jest prawie identyczny z kodem ReadPot. Jedyna różnica jest taka, że nie musimy martwić się ; normalizacją wyniku i (oczywiście) zwracamy wartość w AX zamiast w AI.

```

cmp    dl, 0
jne    Try1
mov    ah, Pot0.PotMask
call   ReadPots
mov    ax, si
jmp    GotPot

```

```

Try1:      cmp     dl, 1
           jne     Try2
           mov     ah, Pot1.PotMask
           call    ReadPots
           mov     ax, bx
           jmp     GotPot

Try2:      cmp     dl, 2
           je      Try3
           mov     ah., Pot2.PotMask
           call    ReadPots
           mov     ax, bp
           jmp     GotPot

Try3:      cmp     dl, 3
           jne     BadPot
           mov     ah, Pot3.PotMask
           call    ReadPots
           mov     ax, di
           jmp     GotPot

BadPot:    sub     ax, ax                ;Potencjometr niedostępny, zwracane zero
GotPot:    pop     bp
           pop     di
           pop     si
           pop     dx
           pop     cx
           pop     ds.
           pop     bx
           iret

ReadRaw    endp
           assume ds:nothing

```

```

;-----
-
; Read4Pots-   Odczytuje potencjometr zero, jeden , dwa i trzy zwracając ich wartości w AL ,AH ,DL i DH
;
;
;               Na wejściu, AL zawiera maskę potencjometru dla wyboru, który potencjometr powinniśmy
;               odczytać (bit 0 =1 dla potencjometru 0, bit 1=1 dla potencjometru 1 itd.)
;
;

```

```

Read4Pots    proc     near
;~~~~~
;~~~~~
           push    bx                ;już na stosie
           push    ds.
           push    cx
           push    si
           push    di
           push    bp

           mov     dx, cseg
           mov     ds., dx
           mov     ah, al.
           call    ReadPots

           push    bx                ;zachowanie odczytu potencjometru 1
           mov     ax, si            ;pobranie odczytu potencjometru 0
           lea     bx, Pot0         ;bx wskazuje na potencjometr 0
           call    Normalize        ;normalizacja

```

```

        mov     cl, al.                ;zachowanie na później

        pop     ax                    ;odzyskanie odczytu potencjometru 1
        lea    bx, Pot1
        call   Normalize
        mov     ch, al.              ;zachowanie znormalizowanej wartości

        mov     ax, bp
        lea    bx, Pot2
        call   Normalize
        mov     dl, al.              ;wartość Pot2

        mov     ax, di
        lea    bx, Pot3
        call   Normalize
        mov     dh, al.              ;wartość Pot3
        mov     ax, cx                ;potencjometr 0 I 1

        pop     bp
        pop     di
        pop     si
        pop     cx
        pop     ds.
        pop     bx
Read4Pots endp

;-----
;
; CalPot-   Kalibracja potencjometru określonego przez DL. Na wejściu AL. zawiera minimalną
;           wartość potencjometru (lepiej żeby była mniejsza niż 256!), BX zawiera maksymalną wartość
;           potencjometru a CX zawiera centralną wartość potencjometru
;
;           assume ds.:cseg

CalPot     proc     near
        pop     bx                    ;odzyskanie wartości maksymalnej
        push   ds.
        push   si
        mov     si, cseg
        mov     ds., si

; Sprawdzenie parametrów, sortowanie według rosnącego porządku:

        mov     ah, 0
        cmp     bx, cx                ;upewnijmy się ,że center < max
        ja     GoodMax
        xchg    bx, cx
GoodMax:   cmp     ax, cx                ;upewnijmy się ,że min < center
        jb     GoodMin                ;(notka: może okazać się center < max)
        xchg    ax, cx
GoodMin:   cmp     cx, bx                ;ponownie pewność ,że center < max
        jb     GoodCenter
GoodCenter:
        xchg    cx, bx

;Okay, domyślamy się co skalibrować;

        lea    si, Pot0

```

```

        cmp     dl, 1
        jb     DoCal           ;skok jeśli jest to potencjometr 0
        lea   si, Pot1
        je    DoCal           ;skok jeśli jest to potencjometr 1
        lea   si, Pot2
        cmp   dl, 3
        jb     DoCal           ;skok jeśli jest to potencjometr 2
        jne   CalDone         ;skok jeśli nie jest to potencjometr 3
        lea   si, Pot3

DoCal:   mov     [si].Pot.Min, ax      ; przechowujemy wartości minimum, maksimum i
        mov     [si].Pot.Max, bx      ; centrum.
        mov     [si].Pot.Center, cs
        mov     [si].Pot.DidDal, 1
CalDone: pop     si
        pop     ds
        iret
CalPot   endp
        assume ds:nothing

```

```

;-----
-
; TestCal-   Sprawdzamy czy określony potencjometr przez DL został już kalibrowany
;
TestCal
;-----
proc     near
;-----
push     bx           ;już na stosie
push     ds.
mov     bx, cseg
mov     ds., bx

        sub     ax, ax           ;zakładamy, że nie było kalibracji (również zero w AH)
        lea   bx, Pot0         ;pobranie adresu określonej struktury danych
potencjometru
        cmp     dl, 1           ; do rejestru BX
        jb     GetCal
        lea   bx, Pot1
        je    GetCal
        lea   bx, Pot2
        cmp   dl, 3
        jb     GetCal
        jne   BadCal
        lea   bx, Pot3

GetCal:   mov     al., [bx].Pot.DidCal
BadCal:   pop     ds
        pop     bx
        iret
TestCal   endp
        assume ds:nothing

```

```

;-----
-
;
; ReadSw-   Odczyt przełącznika, którego numer pojawia się w DL

ReadSw
;-----
proc     near
;-----
push     bx           ;już na stosie
push     cx

```

```

sub    ax, ax                ;założenie ,że brak takiego przełącznika
cmp    dl, 3                ;zwracane jeśli numer przełącznika jest większa niż
ja     NotDown              ; trzy

mov    cl, dl                ;zachowanie przełącznika do odczytu
add    cl, 4                ;przesunięcie z pozycji cztery do zero
mov    dx, JoyPort
in     al., dx              ;odeczyt przełącznika
shr    al., cl              ;przesuwa żądany bit przełącznika do bitu 0
xor    al., 1               ;odwrócenie w dół = 1
and    ax, 1                ;usunięcie innego niepotrzebnych bitów
NotDown:
pop    cx
pop    bx
iret
ReadSw endp

```

```

;-----
-
;
;
;

```

```

; Read16Sw- Odczyt wszystkich czterech przełączników i zwrot ich wartości w AX
Read16Sw proc near
;.....;już na stosie
push    bx
mov     dx, JoyPort
in     al., dx
shr    al., 4
xor    al., 0Fh            ;odwrócenie wszystkich przełączników
and    ax, 0Fh            ;ustawienie pozostałych bitów na zero
pop    bx
iret
Read16Sw endp

```

```

;*****
;
;
;

```

```

; MyInt15- Aktualizacja podprogramu BIOS INT 15 dla sterowania odczytem joysticka
;
;

```

```

MyInt15 proc far
push    bx
cmp    ah, 84h            ;kod joysticka
je     DoJoystick
OtherInt15:
pop    bx
jmp    cs: Int15Vect

```

```

DoJoystick:
mov    bh, 0
mov    bl, dh
cmp    bl, 80h
jae    VendorCalls
cmp    bx, JmpSize
jae    OtherInt15
shl    bx, 1
jmp    wp cs: jmptable[bx]

```

```

jmptable word BIOS
word ReadPot, Read4Pots, CalPot, TestCal
word ReadRaw, OtherInt15, OtherU\Int15
word ReadSw, Read16Sw
JmpSize = ($-jmptable)/2

```

; Obsługa określonej funkcji

```
VendorCalls:  je    RemoveDriver
               cmp    bl, 81h
               je    TestPresence
               pop    bx
               jmp    cs: Int15Vect
```

; TestPresence- Zwraca zero w AX I wskazuje na ID ciągu w ES:BX

```
TestPresence: pop    bx                ;pobranie starej wartości ze stosu
               sub    ax, ax
               mov    bs, cseg
               mov    es, bx
               lea   bx, IDString
               iret
```

; RemoveDriver- Jeśli nie ma innych sterowników załadowanych po tym w pamięci, wyłącza go
i usuwa z pamięci

;RemoveDriver:

```
push    ds.
push    es
push    ax
push    dx

mov     dx, cseg
mov     ds., dx
```

;zobaczmy czy zaktualizowaliśmy ostatni podprogram INT 15h

```
mov     ax, 3515h
int     21h
cmp     bx, offset MyInt15
jne     CantRemove
mov     bx, es
cmp     bx, wp seg MyInt15
jne     CantRemove
```

```
mov     ax, PSP                ;zwolnienie pamięci
mov     es, ax
push    es
mov     ax, es:[2ch]           ;najpierw zwalniamy blok środowiska
mov     es, ax
mov     ah, 49h
int     21h
pop     es                      ;teraz zwalniamy przestrzeń programu
mov     ah, 49h
int     21h
```

```
lds     dx, Int15Vect          ;przywrócenie poprzedniego wektora
mov     ax, 2515h
int     21h
```

```
CantRemove:  pop    dx
               pop    ax
               pop    es
               pop    ds
               pop    bx
```

```

MyInt15    iret
cseg       endp
           ends

Initialize
Main       segment para public 'INIT'
           assume es: Initialize, ds:cseg
           proc
           mov     ax, cseg                ;pobranie wskaźnika do segmentu zmiennych
           mov     es, ax
           mov     es:PSP, ds.           ;zachowanie wartości PSP
           mov     ds, ax

           mov     ax, zzzzzzseg
           mov     es, ax
           mov     cx, 100h
           meminit2

           print
           byte    „Standard Game Device Interface driver”, cr, lf
           byte    “PC Compatible Game Adapter Cards “, cr, lf
           byte    “Written by Randall Hyde”, cr, lf
           byte    cr, lf
           byte    cr, lf
           byte    “‘SGDI REMOVE’ usuwa sterownik z pamięci”, cr, lf
           byte    lf
           byte    0

           mov     ax, 1
           argv    ;jeśli nie ma parametrów pusty ciąg
           stricmp
           byte    „REMOVE”, 0
           jne     NoRmv
           mov     dh, 81h                ;usuwanie opcodu
           mov     ax, 84ffh
           int     15h                    ;zobaczmy czy wszystko już załadowane
           test    ax, ax                 ;pobranie zera?
           jz     Installed
           print
           byte    „Sterownik SGDI nie jest obecny w pamięci, polecenie”
           byte    „ REMOVE jest ignorowane”, cr, lf, 0
           mov     ax, 4c01h              ;wyjście do DOS'a
           int     21h

Installed:  mov     ax, 8400h
           mov     dh, 80h                ;funkcja usuwająca
           int     15h
           mov     ax, 8400h
           mov     dh, 81h                ;wywołanie TestPresence
           int     15h
           cmp     ax, 0
           je     NotRemoved
           print
           byte    „Usunięcie sterownika SGDI z pamięci zakończone powodzeniem”
           byte    cr, lf, 0
           mov     ax, 4c00h              ;wyjście do DOS
           int     21h

NotRemoved: print
           byte    „Sterownik SGDI jest nadal obecny w pamięci.”, cr, lf, 0

```

```

                mov     ax, 4c01h                ;wyjście do DOS
                int     21h

;Okay, aktualizujemy INT 15

NoRmv:
                mov     ax, 3515h
                int     21h
                mov     wp Int15Vect, bx
                mov     wp Int15Vect+2, es

                mov     dx, cseg
                mov     ds, dx
                mov     dx, offset MyInt15
                mov     ax, 2515h
                int     21h

                mov     dx, cseg
                mov     ds, dx
                mov     dx, seg Iniazlize
                sub     dx, ds:psp
                add     dx, 2
                mov     ax, 3100h
                int     21h
Main           endp

Iniyialize     ends

seg            segment para stack 'stack'
                word   128 dup (0)
endstk         word   ?
sseg          ends

zzzzzzseg     segment para public 'zzzzzzseg'
                byte   16 dup (0)
zzzzzzseg     ends
end           Main

```

Poniższy program wykonuje kilka różnych typów wywołań sterownika SGDI. Możemy użyć go do przetestowania SGDI TSR:

```

                .xlist
                include stdlib.a
                includelib stdlib.lib
                .list

cseg           segment para public 'code'
                assume cs:cseg, ds:nothing

MinVal0       word   ?
MinVal1       word   ?
MaxVal0       word   ?
MaxVal1       word   ?

;Wait4Button- Oczekuje dopóki użytkownik nie naciśnie i zwolni przycisku

Wait4Button   proc   near
                push  ax
                push  dx

```



```

        push    cx

W4BLp:  mov     ah, 84h
        mov     dx, 900h           ;odczyt mniej znaczących 16 przycisków
        int     15h
        cmp     ax, 0             ;jakiś przycisk w dole? Jeśli nie pętla dopóki jest
        je      W4BLp

        xor     cx, cx           ;opóźnienie pętli
Delay:  loop   Delay
W4nBLp: mov     ah, 84h           ;teraz czekamy aż użytkownik zwolni wszystkie przyciski
        mov     dx, 900h
        int     15h
        cmp     ax, 0
        jne    W4nBLp

Delay2: loop   Delay2
        pop     cx
        pop     dx
        pop     ax
        ret

Wait4Button endp

Main    proc
        print  byte "SGDI Test Program", cr, lf
        print  byte "Written by Randal Hyde", cr, lf, lf
        print  byte "Press any key to continue", cr, lf, 0

        getc

        mov     ah, 84h
        mov     dh, 4             ;funkcja Testpresence
        int     15h
        cmp     ax, 0
        je      MainLoop0
        print  byte "Żaden sterownik SGDI nie jest obecny w pamięci.", cr, lf, 0
        jmp    Quit

MainLoop0: print  byte "„BIOS” 0

```

;Okay, odczytujemy przełączniki i niezmodyfikowane wartości potencjometrów używając kompatybilnej funkcji
; BIOS

```

        mov     ah, 84h
        mov     dx, 0             ;kompatybilny z BIOS odczyt przełączników
        int     15h
        puth   al, ' '           ;wartość wyjściowa przełącznika
        putc

        mov     ah, 84h           ;kompatybilny z BIOS odczyt potencjometrów
        mov     dx, 1
        int     15h
        putw   al, ' '
        putc

```

```

mov ax, bx
putw
mov al, ' '
putc
mov ax, cx
putw
mov al, ' '
putc
mov ax, dx
putw

puter
mov ah, 1 ;powtarzanie pętli dopóki naciśnięty klawisz
int 16h
je MainLoop0
getc

```

; Odczyt wartości minimalnej i maksymalnej dla każdego potencjometru od użytkownika, więc można
; skalibrować potencjometry

```

print
byte cr, lf, lf, lf
byte "Przesuwamy joystick w lewy górny róg i naciskamy "
byte „, jakiś przycisk”,cr,lf,0

call Wait4Button
mov ah, 84h
mov dx, 1 ;odczyt wartości niezmodyfikowanej
int 15h
mov MinVal0, ax
mov MinVal1, bx

print
byte cr, lf
byte „,Przesuwamy joystick w prawy dolny róg „,
byte „, i naciskamy jakiś przycisk”,cr,lf,0

call Wait4Button
mov ah, 84h
mov dx, 1 ;odczyt wartości niezmodyfikowanej
int 15h

mov MaxVal0, ax
mov MaxVal1, bx

```

; Kalibracja potencjometrów

```

mov ax, MinVal0 ;będzie osiem bitów lub mniej
mov bx, MaxVal0
mov cx, bx ;obliczamy wartość centralną jako średnią
add cx, ax ; z tych dwóch (jest to niebezpieczne, ale
shr cx, 1 ;zazwyczaj działa!)
mov ah, 84h
mov dx, 300h ;kalibracja potencjometru 0
int 15h

mov ax, MinVal1 ;będzie osiem lub mniej bitów
mov bx, MaxVal1
mov cx, bx ;obliczamy wartość centralną jako średnią

```

```

add    cx, ax                ;z tych dwóch (jest to niebezpieczne, ale
shr    cx, 1                ;zazwyczaj działa!)
mov    ah, 84h
mov    dx, 301h            ;kalibrujemy potencjometr 1

```

```

MainLoop0:  print
            byte    „ReadSw:”, 0

```

;Okay, odczytujemy wartości przełączników i niezmodyfikowanych potencjometrów używając kompatybilnych ; funkcji BIOS

```

mov    ah, 84h
mov    dx, 800h            ;odczyt przełącznika zero
int    15h
or     al, '0'
putc

```

```

mov    ah, 84h
mov    dx, 801h            ;odczyt przełącznika jeden
int    15h
or     al, '0'
putc

```

```

mov    ah, 84h
mov    dx, 802h            ;odczyt przełącznika dwa
int    15h
or     al, '0'
putc

```

```

mov    ah, 84h
mov    dx, 803h            ;odczyt przełącznika trzy
int    15h
or     al, '0'
putc

```

```

mov    ah, 84h
mov    dx, 804h            ;odczyt przełącznika cztery
int    15h
or     al, '0'
putc

```

```

mov    ah, 84h
mov    dx, 805h            ;odczyt przełącznika pięć
int    15h
or     al, '0'
putc

```

```

mov    ah, 84h
mov    dx, 806h            ;odczyt przełącznika sześć
int    15h
or     al, '0'
putc

```

```

mov    ah, 84h
mov    dx, 807h            ;odczyt przełącznika siedem
int    15h                ;nie będziemy martwić się ich większą ilością
or     al, '0'
putc
mov    al, ' '

```

```

    putc

    mov     ah, 84h
    mov     dh, 9                ;odczyt wszystkich 16 przełączników
    int     15h
    putw

    print
    byte   „ Potencjometry: „, 0
    mov     ax, 8403h           ;odczyt potencjometru joysticka
    mov     dx, 200h           ;odczyt czterech potencjometrów
    int     15h
    puth
    mov     al, ‘ ‘
    putc
    mov     al, ah
    puth
    mov     al, ‘ ‘
    putc

    mov     ah, 84h
    mov     dx, 503h           ;odczyt niezmodyfikowany, potencjometr 3
    int     15h
    putw

    putcr
    mov     ah, 1                ;powtarzanie pętli dopóki naciśnięty klawisz
    int     16h
    je      MainLoop1
    getc

Quit:   ExitPgm
Main    endp

cseg    ends

sseg    segment para stack ‘stack’
stk     byte 1024 dup (“stack”)
sseg    ends

zzzzzseg segment para public ‘zzzzz’
LastBytes byte 16 dup (?)
zzzzzseg ends
end     Main

```

24.6 STEROWNIK SGDI DLA CH PRODUCTS’ FLIGHT STICK PRO™

Joystick CH Products’ Flight Stick Pro jest dobrym przykładem specjalizowanego produktu dla którego sterownik SGDI jest doskonałym rozwiązaniem. Flight Stick Pro dostarcza trzech potencjometrów i pięciu przełączników, piąty przełącznik stanowi specjalną piątą pozycję **cooley switch**. Chociaż potencjometry w Flight Stick Pro mapują do trzech wejść analogowych w standardowej karcie rozszerzeń gier (potencjometr zero, jeden i trzy), jest niewystarczająco wejść cyfrowych do obsługi ośmiu wejść koniecznych dla czterech przycisków i **cooley switch** Flight Stick Pro.

Flight Stick Pro (FSP) używa kilku układów elektronicznych mapujących te osiem pozycji przełącznika do czterech bitów wejściowych. Robiąc to, określają jedno ograniczenie przy stosowaniu przełączników FSP – możemy tylko nacisnąć jeden w jednym czasie. Jeśli przetrzymujemy dwa lub więcej przełączników w tym samym czasie, FSP wybierze jeden z przełączników i zraportuje tą wartość; zignoruje inne przełączniki dopóki nie zwolnimy przycisku. Ponieważ tylko jeden przełącznik może być odczytany w jednym czasie, FSP wygeneruje wartość czterech bitów, które określą aktualny stan przełączników. Zwraca te

cztery bity jako wartość przełączników w standardowej karcie rozszerzeń gier. Poniższa tablica pokazuje te wartości dla każdego z przełączników:

Wartości (binarnie)	Priorytet	Pozycja przełącznika
0000	Najwyższy	Pozycja górna w cooley switch
0100	7	Prawa pozycja w cooley switch
1000	6	Dolna pozycja w cooley switch
1100	5	Lewa pozycja w cooley switch
1110	4	Wyzwolenie joysticka
1101	3	Najbardziej na lewo przycisk joysticka
1011	2	Najbardziej na prawo przycisk joysticka
0111	Najniższy	Środkowy przycisk na joysticku
1111		Żaden przycisk aktualnie nie jest w dole

Tablica 88: Wartości zwraca przełącznika Flight Stick Pro

Zauważmy, że przyciski wyglądają jak pojedyncze naciśnięcie przycisku. Pozycja **Cooley switch** zawiera wartość pozycji w bitach sześć i siedem; bity cztery i pięć zawsze zawierają zero, kiedy **cooley switch** jest aktywny.

Sterownik SGDI dla Flight Stick Pro jest bardzo podobny do standardowej karty rozszerzeń gier sterownika SGDI. Ponieważ Flight Stick Pro dostarcza tylko trzech potencjometrów, kod ten nie zajmuje się próbami odczytu potencjometru 2 (nie istniejący) Oczywiście, przełączniki w FSP różnią się trochę od tych w joysticku standardowym, więc sterownik FSP SGDI mapuje przełączniki FSP do ośmiu logicznych przełączników SGDI. Poprzez odczyt przełączników zero do siedem, możemy przetestować warunki w FSP:

Numer przełącznika SGDI:	Mapowanie do tego przełącznika FSP
0	Wyzwolenie joysticka
1	Lewy przycisk joysticka
2	Środkowy przycisk joysticka
3	Prawy przycisk joysticka
4	Górna pozycja cooley
5	Lewa pozycja cooley
6	Prawa pozycja cooley
7	Dolna pozycja cooley

Tablica 89: Mapowanie przełączników Flight Stick Pro

Sterownik FSP SGDI zawiera jedną z nowoczesnych cech, pozwala użytkownikowi zamieniać lewego i prawego przełącznika w joysticku. Wiele gier często przydziela ważne funkcje do spustu i lewego przycisku ponieważ są łatwiejsze do naciśnięcia (prawo ręczny gracz może łatwo nacisnąć lewy przycisk swoim kciukiem). Poprzez wpisanie „LEFT” w lini poleceń, sterownik FSP SGDI zmienimy funkcje lewego i prawego przycisku, aby leworęczny gracz mógł łatwo aktywować tą funkcję kciukiem.

Poniższy kod dostarcza kompletnego listingu dla sterownika FSP SGDI. Zauważmy, że możemy zastosować ten sam program testowy z poprzedniej sekcji dla przetestowania tego sterownika

```
.286
page 58, 132
name FSPSGDI
title FSPSGDI (CH Products Standard Game Device Interface)
```

```
;FSPGDI.EXE
;
;
;   Użycie:
;   FSPSGDI   {LEFT}
;
;
; Program ten ładuje TSR, który aktualizuje INT 15 więc program może odczytać joystick CH Products Flight
; Stick w przenośny sposób
```

```
wp          equ    < word ptr >
byp        equ    < byte ptr >
```

; Musimy załadować cseg do pamięci przed innymi segmentami!

```
cseg        segment para public 'code'
cseg        ends
```

; Kod inicjalizujący

```
Initialize  segment para public „INIT”
Initialize  ends
```

; Podprogramy Biblioteki Standardowej UCR, które pojawią się później

```
.xlist
include     stdlib.a
includelib  stdlib.lib
.list
```

```
sseg        segment para stack 'stack'
sseg        ends
```

```
zzzzzzseg  segment para public 'zzzzzzseg'
zzzzzzseg  ends
```

```
CSEG        segment para public 'CODE'
assume     cs:cseg, ds:nothing
```

```
Int15Vect  dword  0
PSP        word   ?
```

; Adres portu dla typowego złącza joysticka:

```
JoyPort    equ    201h
JoyTrigger  equ    201h
```

```
CurrentReading word  0
```

```
Pot        struct
PotMask    byte    0                ;maska potencjometru
DidCal     byte    0                ;czy potencjometr skalibrowany?
min        word    5000            ;minimalna wartość potencjometru
max        word    0                ;maksymalna wartość potencjometru
center     word    0                ;wartość potencjometru na środku
Pot        ends
```

```
Pot0       Pot    <1>
Pot1       Pot    <2>
Pot2       Pot    <8>
```

; SwapButtons- 0 jeśli powinniśmy użyć normalnego przycisku flightstick pro,
; 1 jeśli powinniśmy zamienić lewy i prawy przycisk

```
SwapButtons byte  0
```

; SwBits- wartość wejściowa czterech bitów z FlightStick Pro wybierając jeden z poniższych wzorców
; dla danej pozycji przełącznika

```
SwBits     byte   10h                ;Sw4
```

```

byte 0 ;NA
byte 0 ;NA
byte 0 ;NA
byte 40h ;Sw6
byte 0 ;NA
byte 0 ;NA
byte 4 ;Sw2

byte 80h ;Sw7
byte 0 ;NA
byte 0 ;NA
byte 8 ;Sw3
byte 20h ;Sw5
byte 2 ;Sw1
byte 1 ;Sw0
byte 0 ;NA

SwBitsL byte 10h ;Sw4
byte 0 ;NA
byte 0 ;NA
byte 0 ;NA
byte 40h ;Sw6
byte 0 ;NA
byte 0 ;NA
byte 4 ;Sw2

byte 80h ;Sw7
byte 0 ;NA
byte 0 ;NA
byte 2 ;Sw3
byte 20h ;Sw5
byte 8 ;Sw1

byte 1 ;Sw0
byte 0 ;NA

```

; Adres IDString przekazuje ponownie do funkcji wywołującej wywołanie testpresence. Cztery bajty przed IDString muszą zawierać liczbę porządkową i bieżącą liczbę urządzenia

```

SerialNumber byte 0, 0, 0
IDNumber byte 0
IDString byte "CH Products: FlightStick Pro", 0
byte "Written by Randall Hyde" 0

```

```

=====
;
;
; ReadPots- AH zawiera bit maski określający , który potencjometr powinien być odczytany. Bit 0 jest
; jedynką jeśli powinniśmy odczytać potencjometr 0, bit 1 jest jedynką jeśli mamy odczytać
; potencjometr 1, bit 3 jest jedynką jeśli mamy odczytać potencjometr 3/ Wszystkie inne bity
; będą zawierały zero.
;
;
; Kod ten zwraca wartości potencjometrów w SI, BX, BP i DI dla potencjometrów 0,1,2 i 3
;
ReadPots proc near
sub bp, bp
mov si, bp
mov di, bp
mov bx, bp

```

;Oczekiwanie potencjometru na zakończenie ostatniej akcji:

```
                mov    dx, JoyPort
                out    dx, al.                ;wyzwolenie potencjometru
                mov    cx, 400h
Wait4Pots;      in     al, dx
                and    al, 0Fh
                loopnz Wait4Pots
```

;Okay, odczyt potencjometrów:

```
                mov    dx, JoyTrigger
                out    dx, al.                ;wyzwolenie potencjometru
                mov    dx, JoyPort
                mov    cx, 8000h
PotReadLoop:   in     al, dx
                and    al, ah
                jz     PotReadDone
                shr    al, 1
                adc    si, 0
                shr    al, 1
                adc    bp, 0
                shr    al, 2
                adc    di, 0
                loop   PotReadLoop
PotReadDone:
                Ret
ReadPots      endp
```

```
-
;
;
; Normalize-   BX zawiera wskaźnik do struktury potencjometru, AX zawiera wartość potencjometru.
;              Normalizujemy tą wartość zgodnie z kalibracją potencjometru.
;
;
; Notka:      DS musi wskazywać cseg zanim wywołamy ten podprogram
```

```
                assume ds:cseg
Normalize      proc  near
                push  cx
```

; Sprawdzamy aby upewnić się, że proces kalibracji przeszedł spokojnie

```
                cmp    [bx].Pot.DidCal, 0
                je     BadNorm
                mov    dx, [bx].Pot.Center
                cmp    dx, [bx].Pot.Min
                jbe    BadNorm
                cmp    dx, [bx].Pot.Max
                jae    BadNorm
```

; Przycinamy tą wartość jeśli jest poza zakresem

```
                cmp    ax, [bx].Pot.Min
                ja     MinOkay
                mov    ax, [bx].Pot.Min
```

MinOkay:

```
                cmp    ax, [bx].Pot. Max
```



```
    jb    MaxOkay
    mov   ax, [bx].Pot.Max
```

MaxOkay:

; Skalujemy centralnie:

```
    cmp   ax, [bx].Pot.Center
    jb    Lower128
```

;Skalujemy w zakresie 128..255:

```
    sub   ax, [bx].Pot.Center
    mov   dl, ah                ;mnożenie przez 128
    mov   ah, al.
    mov   dh, 0
    mov   al, dh
    shr   dl, 1
    rcr   ax, 1
    mov   cx, [bx].Pot.Max
    sub   cx, [bx].Pot.Center
    jz    BadNorm              ;zapobiegamy dzieleniu przez zero
    div   cx                    ;obliczamy wartość znormalizowaną
    add   ax, 128               ;skalujemy zakres 128.255
    cmp   ah, 0
    je    NormDone
    mov   ax, 0ffh             ;wynik musi się zmieścić w 8 bitach
    jmp   NormDone
```

;Skalujemy w zakresie 0..127:

```
Lower128:  sub   ax,[bx].Pot.Min
           mov   dl, ah                ;mnożenie przez 128
           mov   ah, al.
           mov   dh, 0
           mov   al, dh
           shr   dl, 1
           rcr   ax, 1
           mov   cx, [bx].Pot.Center
           sub   cx, [bx].Pot.Min
           jz    BadNorm
           div   cx                    ;obliczenie wartości normalizowanej
           cmp   ax, 0
           je    NormDone
           mov   ax, 0ffh             ;wynik musi się zmienić w 8 bitach!
           jmp   NormDone
```

BadNorm: sub ax, ax

NormDone: pop cx
 Ret

Normalize endp
 assume ds:nothing

; Funkcja obsługi INT 15h

; Chociaż jest to zdefiniowane jako procedury bliskie, nie są w rzeczywistości procedurami. Kod MyInt15
; skacze do każdej z nich z BX, daleki adres powrotu i flag usytuowanych na stosie. Każdy z tych
; podprogramów musi właściwie obsłużyć stos.

;

```

;-----
;
; BIOS-      obsługuje dwie funkcje BIOS, DL=0 odczytującą przełączniki, DL=1 odczytującą
;            potencjometry. Dla podprogramów BIOS zignorujemy cooley switch (the hat) i po prostu
;            odczytamy pozostałe cztery przełączniki.

```

```

BIOS      proc    near
          cmp     dl, 1                ;zobacz czy podprogram przełącznika czy
          jb     Read4Sw              ;potencjometru
          je     ReadBIOSPots
          pop    bx
          jmp    cs:Int15Vect

```

```

Read4sw:  push    dx
          mov    dx, JoyPort
          in     al, dx
          shr   al, 4
          mov   bl, al
          mov   bh, 0
          cmp   cs: SwapButtons, 0
          je   DoLeft2
          mov   al, cs:SwBitsL[bx]
          jmp  SBDone

```

```

DoLeft2;  mov    al, cs:SwBits[bx]
SBDone:   rol    al, 4                ;odłożenie Sw0..3 w górnych bitach I czynimy 0=w dole
          not   al                  ;podobnie jak złącze gier
          pop   dx
          pop   bx
          iret

```

```

ReadBIOSPots: pop    bx                ;zwraca wartość w BX
              push   si
              push   di
              push   bp
              mov   ah, 0bh
              call  ReadPots
              mov   ax, si
              mov   bx, bp
              mov   dx, di
              sub   cx, cx
              pop   bp
              pop   di
              pop   si
              iret
BIOS      endp

```

```

;-----
;
; ReadPot-   Na wejściu, DL zawiera numer potencjometru do odczytu. Odczytujemy i normalizujemy
;            potencjometr i zwracamy wynik w AL.

```

```

ReadPot   assume ds:cseg
          proc    near
          .....  push    bx                ;już na stosie
          .....  push    ds.
          .....  push    cx
          .....  push    dx

```

```

        push    si
        push    di
        push    bp

        mov    bx, cseg
        mov    ds., bx

        cmp    dl, 0
        jne    Try1
        mov    ah, Pot0.PotMask
        call   ReadPots
        lea   bx, Pot0
        mov    ax, si
        call   Normalize
        jmp    GotPot

Try1:    cmp    dl, 1
        jne    Try3
        mov    ah, Pot1.PotMask
        call   ReadPots
        lea   bx, Pot1
        mov    ax, bp
        call   Normalize
        jmp    GotPot

Try3:    cmp    dl, 3
        jne    BadPot
        mov    ah, Pot3.PotMask
        call   ReadPots
        lea   bx, Pot3
        mov    ax, di
        call   Normalize
        jmp    GotPot

BadPot:  sub    ax, ax                                ;Pytanie: czy powinniśmy to przekazać
                                                ;czy zwrócić zero

GotPot:  pop    bp
        pop    di
        pop    si
        pop    dx
        pop    cx
        pop    ds
        pop    bx
        iret

ReadPot  endp
        assume ds.:nothing

;-----
;
;
; ReadRaw-   Na wejściu DL zawiera numer potencjometru od odczytu. Odczytuje ten potencjometr i zwraca
;            nieznormalizowany wynik w AL.

ReadRaw   assume ds.:cseg
proc      near
;            ;już na stosie
;            push    bx
;            push    ds.
;            push    cx
;            push    dx
;            push    si

```

```

        push    di
        push    bp

        mov     bx, Cseg
        mov     ds., bx
        cmp     dl, 0
        jne     Try1
        mov     ah, Pot0.PotMask
        call    ReadPots
        mov     ax, si
        jmp     GotPot

Try1:    cmp     dl, 1
        jne     Try3
        mov     ah, Pot1.PotMask
        call    ReadPots
        mov     ax, bp
        jmp     GotPot

Try3:    cmp     dl, 3
        jne     BadPot
        mov     ah, Pot3.Mask
        call    ReadPots
        mov     ax, di
        jmp     GotPot

BadPot: sub     ax, ax                ;zwracane zero
GotPot: pop     bp
        pop     di
        pop     si
        pop     dx
        pop     cx
        pop     ds.
        pop     bx
        iret

ReadRaw  endp
        assume ds.:nothing

```

-
; Read4Pots- Odczytuje potencjometry zero, jeden ,dwa I trzy zwracając ich wartości w AL, AH, DL I DH.
; Ponieważ Flihgstick Pro nie ma zainstalowanego potencjometru u dwa zwraca zero tej sytuacji.

```

Read4Pots  proc    near
;~~~~~
        push    bx                ;już na stosie
        push    ds.
        push    cx
        push    si
        push    di
        push    bp

        mov     dx, cseg
        mov     ds., dx
        mov     ah, 0bh          ;odczyt potencjometru 0, 1 i 3
        call    ReadPots

        mov     ax, si
        lea     bx, Pot0
        call    Normalize
        mov     cl, al.

```

```

        mov     ax, bp
        lea    bx, Pot1
        call   Normalize
        mov    ch, al
        mov    ax, di
        lea    bx, Pot3
        call   Normalize
        mov    dh, al           ;wartość potencjometru 3
        mov    ax, cx         ;potencjometry 0 I 1
        mov    dl, 0         ;potencjometr 2 nie istnieje

        pop    bp
        pop    di
        pop    si
        pop    cx
        pop    ds.
        pop    bx
        iret
Read4Pots    endp

```

-
; CalPot- Kalibrujemy potencjometr określony przez DL. Na wejściu AL. Zawiera minimalną wartość (
; niemniej niż 256!), BX zawiera wartość maksymalną, a CX zawiera wartość centralną.

```

CalPot      assume ds.:cseg
            proc    near
            pop     bx           ;odzyskanie wartości maksymalnej
            push    ds.
            push    si
            mov     si, cseg
            mov     ds., si

```

; Sprawdzanie parametrów, sortowanie według rosnącego porządku:

```

            mov     ah, 0
            cmp     bx, cx
            ja      GoodMax
            xchg    bx, cx
GoodMax:    cmp     ax, cx
            jb      GoodMin
            xchg    ax, cx
GoodMin:    cmp     cx, bx
            jb      GoodCenter
            xchg    cx, bx
GoodCenter:

```

;Okay, wymyślmy , kto wspiera kalibrację

```

            lea    si, Pot0
            cmp    dl, 1
            jb     DoCal
            lea    si, Pot1
            je     DoCal
            cmp    dl, 3
            jne    CalDone
            lea    si, Pot3

DoCal:     mov     [si].Pot.min, ax

```

```

mov [si].Pot.max, bx
mov [si].Pot.center, cx
mov [si].PotDidCal, 1
CalDone: pop si
pop ds
iret
CalPot endp
assume ds:nothing

```

-
; TestCal- sprawdzenie czy potencjometr określony w DL nie została już skalibrowany
;

```

TestCal proc near
;już na stosie
push bx
push ds.
mov bx, cseg
mov ds., bx

sub ax, ax ;zakładamy brak kalibracji
lea bx, Pot0
cmp dl, 1
jb GetCal
lea bx, Pot1
je GetCal
cmp dl, 3
jne BadCal
lea bx, Pot3

GetCal: mov al., [bx].Pot.DidCal
mov ah, 0
BadCal: pop ds
pop bx
iret
TestCal endp
assume ds:nothing

```

-
; ReadSw- odczyt przełącznika którego numer pojawia się w DL

```

SwTable byte 11100000b, 11010000b, 01110000b, 10110000b
byte 00000000b, 11000000b, 01000000b, 10000000b

```

```

SwTableL byte 11100000b, 10110000b, 01110000b, 11010000b
byte 00000000b, 11000000b, 01000000b, 10000000b

```

```

ReadSw proc near
;już na stosie
;zachowanie przełącznika do odczytu
push bx
mov bl, dl
mov bh, 0
mov dx, JoyPort
in al., dx
and al., 0f0h
cmp cs:SwapButtons, 0
je DoLeft0
cmp al, cs:SwTableL[bx]

```

```

        jne    NotDown
        jmp    IsDown

DoLeft0:    cmp    al, cs:SwTable[bx]
            jne    NotDown
IsDown:    mov    ax, 1
            pop    bx
            iret
NotDown:    sub    ax, ax
            pop    bx
            iret
ReadSw     endp

```

```

;-----
;
;

```

```

; Read16Sw-      Odczyt wszystkich ośmiu przełączników I zwrot ich wartości w AX

```

```

Read16Sw       proc    near
;-----;już na stosie
;-----
            push    bx
            mov    ah, 0
            mov    dx, JoyPort
            in     al, dx
            shr    al, 4
            mov    bl, al
            mov    bh, 0
            cmp    cs:SwapButtons, 0
            je     DoLeft1
            mov    al, cs:SwBitsL[bx]
            jmp    R8Done

DoLeft1:       mov    al, cs:SwBits[bx]
R8Done:        pop    bx
            iret
Read16Sw       endp

```

```

;-----
;-----
;

```

```

; MyInt15-       Aktualizacja podprogramu BIOS INT 15 sterującego odczytem joysticka

```

```

MyInt 15       proc    far
            push    bx
            cmp    ah, 84h           ;kod joysticka?
            je     DoJoystick
OyherInt15:    pop    bx
            jmp    cs:Int15Vect
DoJoystick:    mov    bh, 0
            mov    bl, dh
            cmp    bl, 80h
            jae    VendorCalls
            cmp    bx, JumpSize
            jae    OtherInt15
            shl    bx, 1
            jmp    wp cs:jmptable[bx]

jmptable       word    BIOS
            word    ReadPot, Read4Pots, CalPot, TestCal
            word    ReadRaw, OtherInt15, OtherInt15
            word    ReadSw, Read16Sw
JumpSize       =      ($-jmptable)/2

```

;Obsługa określonej funkcji

```
VendorCalls:  je    RemoverDriver
               cmp    bl, 81h
               je    TestPresence
               pop    bx
               jmp   cs: Int15Vect
```

;TestPresence- zwraca zero w AX I wskazuje na ID ciągu w ES:BX

```
TestPresence: pop    bx                ;pobranie starej wartości ze stosu
               sub    ax, ax
               mov    bx, cseg
               mov    es, bx
               lea   bx, IDString
               iret
```

;RemoverDriver- Jeśli nie ma żadnych sterowników załadowanych po tym w pamięci, rozłączamy go i usuwamy z pamięci.

RemoverDriver:

```
push    ds.
push    es
push    ax
push    dx

mov     dx, cseg
mov     ds., dx
```

;zobaczmy czy ostatni podprogram zaktualizował INT 15h

```
mov     ax, 3515h
int     21h
cmp     bx offset MyInt15h
jne     CantRemove
mov     bx, es
cmp     bx, wp seg MyInt15
jne     CantRemove
```

```
mov     ax, PSP                ;zwolnienie pamięci
mov     es, ax
push    es
mov     ax, es:[2ch]          ;najpierw zwalniamy blok środowiska
mov     es, ax
mov     ah, 49h
int     21h
```

```
pop     es                    ;teraz zwalniamy przestrzeń programu
mov     ah, 49h
int     21h
```

```
lds     dx, Int15Vect         ;przywrócenie poprzedniego wektora int
mov     ax, 2515h
int     21h
```

```
CantRemove: pop    dx
             pop    ax
             pop    es
```



```

        pop    ds.
        pop    bx
        iret
MyInt15 endp
cseg    ends

```

;Poniższy segment jest odrzucany jeśli ten kod staje się rezydentny

```

Initialize segment para public 'INIT'
assume cs: Initialize, ds:cseg
Main proc
    mov     ax, cseg                ;pobranie wskaźnika do segmentu zmiennych
    mov     es, ax
    mov     es: PSP, ds.           ;zachowanie PSP
    mov     ds., ax

    mov     ax, zzzzzzseg
    mov     es, ax
    mov     cx, 100h
    meminit2

    print
    byte   „Standard Game Device Interface driver”, cr, lf
    byte   “CH Products Flightstick Pro”, cr,lf
    byte   “Written by Randal Hyde”, cr, lf
    byte   cr, lf
    byte   “ ‘FSPSGDI LEFT’ zamienia lewy i prawy przycisk dla „
    byte   „lewo ręcznych graczy”, cr, lf
    byte   „ ‘FSPGDI REMOVE’ usuwa sterownik z pamięci”
    byte   cr, lf, lf
    byte   0

    mov     ax, 1
    argv
    stricmp
    byte   „LEFT”, 0
    jne     NoLEFT
    mov     SwapButtons, 1
    print
    byte   „Lewy i prawy przycisk zmienione”,cr,lf,0
    jmp     SwappedLeft

NoLEFT: stricmp
    byte   „REMOVE”, 0
    jne     NoRmv
    mov     dh, 81h
    mov     ax, 84ffh
    int     15h                ;sprawdzamy czy już nie załadowaliśmy
    test    ax, ax
    jz      Installed
    print
    byte   “Sterownik SGDI nie jest obecny w pamięci, polecenie REMOVE „
    byte   „zignorowane.”, cr, lf, 0
    mov     ax, 4c01h           ;wyjście do DOS’a
    int     21h

Installed: mov     ax, 8400h
           mov     dh, 80h
           int     15h                ;funkcja usuwania

```

```

        mov     ax, 8400h
        mov     dh, 81h                ;funkcja TestPresence
        int     15h
        cmp     ax, 0
        je      NotRemoved
        print
        byte   "Usunięcie sterownika SGDI z pamięci zakończone pomyślnie.", cr, lf, 0
        mov     ax, 4c01h             ;wyjście do DOS'a
        int     21h

NotRemoved:  print
            byte   „Sterownik SGDI jest jeszcze obecny w pamięci.” ,cr, lf, 0
            mov     ax, 4c01h         ;wyjście do DOS'a
            int     21h

NoRmv:

;Okay, aktualizujemy INT 15 i pozostawiamy w pamięci

SwappedLeft:  mov     ax, 3515h
              int     21h
              mov     wp Int15Vect, bx
              mov     wp Int15Vect+2, es

              mov     dx, cseg
              mov     ds, dx
              mov     dx, offset MyInt15
              mov     ax, 2515h
              int     21h

              mov     dx, cseg
              mov     ds, dx
              mov     dx, seg Initialize
              sub     dx, ds:psp
              add     dx, 2
              mov     ax, 3100h
              int     21h
Main         endp

Initialize   ends

sseg        segment para stack 'stack'
            word    128 dup (0)
endstk      word    ?
sseg        ends

zzzzzzseg   segment para public 'zzzzzzseg'
            byte    16 dup (0)
zzzzzzseg   ends
            end     Main

```

24.7 POPRAWIANIE ISTNIEJĄCYCH GIER

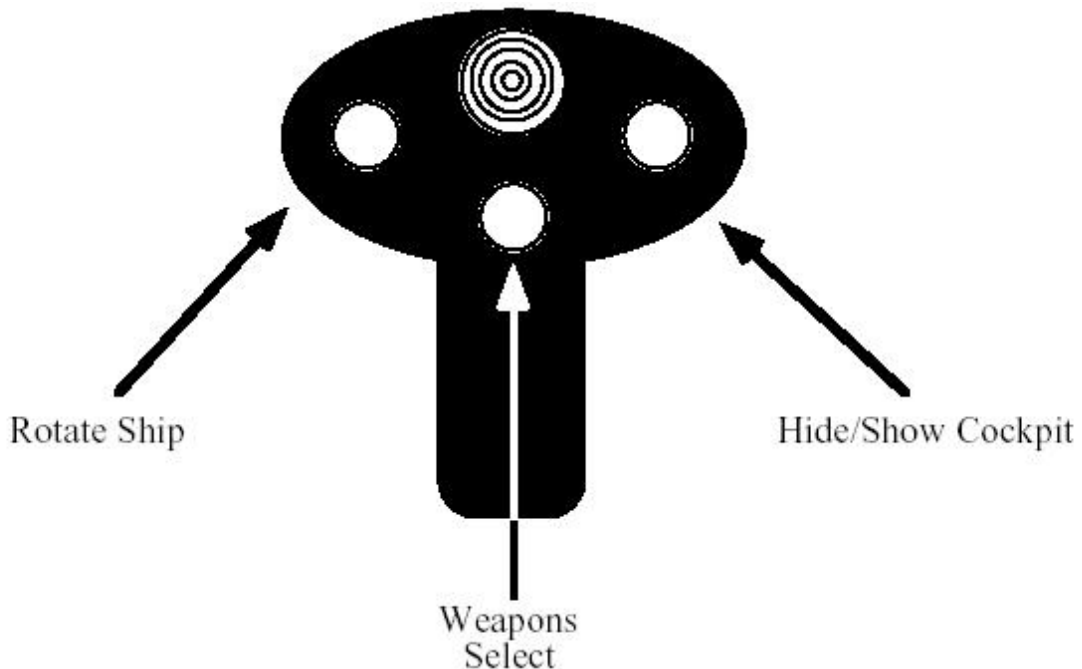
Być może nie jesteś gotowy do napisania gry za milion dolarów. Być może chciałbyś uczynić bardziej przyjemniejszą grę którą już posiadasz . Cóż ,sekcja ta dostarczy praktycznej aplikacji z półprezydentnym programem , który aktualizuje grę Lucas Arts Xwing (symulacja Star Wars). Program aktualizuje grę Xwing wykorzystując specjalne cechy CH Products' FlightStick Pro. W szczególności pozwala zastosować

potencjometr dławiący w FSP do sterowania szybkością pojazdów kosmicznych. Pozwala również oprogramować każdy z przycisków do czterech ciągów ośmioznakowych każdy.

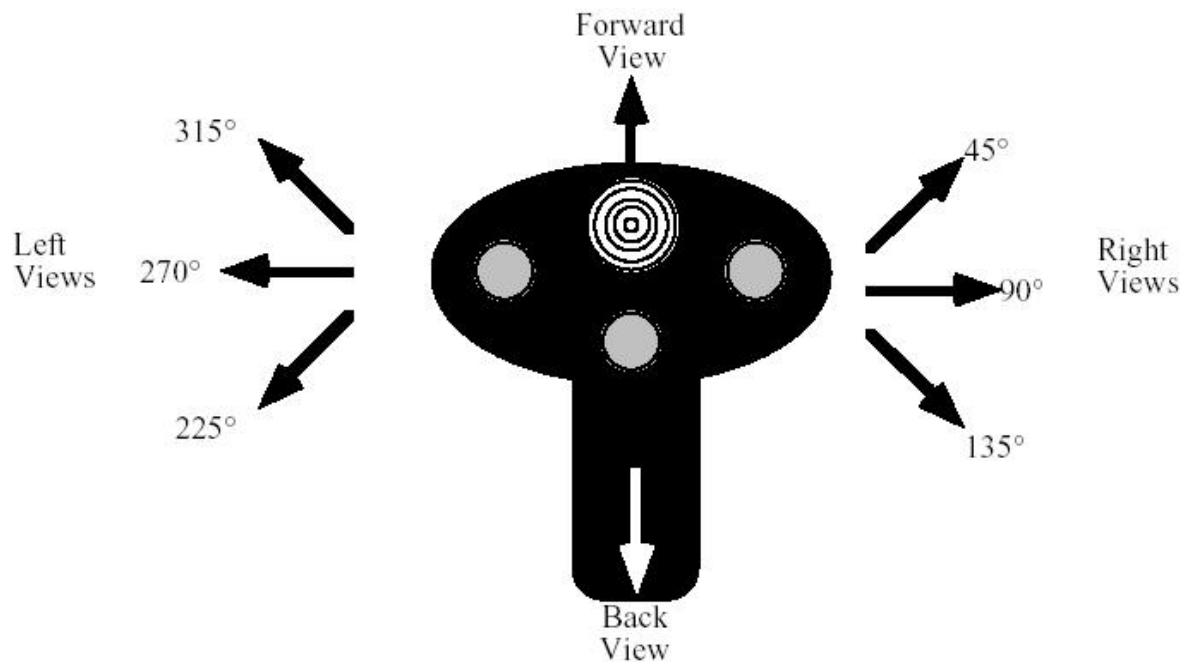
Opisując jak zaktualizować istniejącą grę, opiszemy krótko jak ta aktualizacja się rozwinęła. Łatka FSPXW została wywołana przez debugger Soft-ICE. Program ten pozwala nam ustawiać punkty przerwań gdziekolwiek w 80386 lub późniejszych procesorach w określonym porcie I/O. Ustawiając punkt przerwania pod adresem I/O 201h podczas działania xwing.exe, zatrzymujemy program Xwing, kiedy zdecydujemy się odczytać wejścia analogowe i przełączniki. Dzasemblując kod otaczający tworzący kompletny joystick a przycisk odczytuje podprogramy. PO zlokalizowaniu tego podprogramu, było łatwo dość napisać program do przeszukiwania pamięci dla kodu i aktualizacji w skokach kodu w programie FSPXW

Zauważmy, że oryginalny kod joysticka wewnątrz Xwing działa doskonale z FSP. Jedynym powodem aktualizacji kodu joysticka jest to, że nasz kod może odczytać dławik i podjąć stosowną akcję.

Podprogram przycisku to zupełnie inna historia. Łatka FSPXW musi pobrać sterowanie z podprogramu przycisku Xwing ponieważ użytkownik FSPXW może chcieć przedefiniować przycisk rozpoznany przez Xwing dla innego celu. Dlatego też, ilekroć Xwing wywołuje podprogram przycisku, sterowanie jest przekazywane do podprogramu przycisku wewnątrz FSPXW, który decyduje czy przekazać rzeczywistą informację z powrotem do Xwing lub udawać przycisk w górnej pozycji ponieważ przyciski te są predefiniowane dla innych funkcji. Domyślnie (chyba, że zmienimy kod źródłowy) przyciski są następująco oprogramowane:

Oprogramowanie **cooley switcha** demonstruje interesującą cechę łatki FSPXW: możemy oprogramować do czterech różnych ciągów na każdym przycisku. Pierwszy raz naciskając przycisk, FSPXW emituje pierwszy ciąg, za drugim razem naciskając przycisk emituje drugi ciąg, potem trzeci a w końcu czwarty. Jeśli ciąg jest pusty, FSPXW przeskakuje ciąg. Łatka FSPXW używa **cooley switcha** do wyboru widoku z kokpitu. Naciskając **cooley switch** do przodu, wyświetla się widok z przodu, cofając **cooley switch** do tyłu mamy widok z tyłu. Jednakże gra Xwing dostarcza trzech lewych i prawych widoków. Naciskając **cooley switch** w lewo lub prawo po raz pierwszy mamy widok pod kątem 45 stopni. Naciskając po raz drugi mamy widok pod kątem 90 stopni. Naciskając w lewo lub w prawo po raz trzeci mamy widok pod kątem 135 stopni. Poniższy diagram pokazuje domyślne oprogramowanie w **cooley switch**:

Słowo ostrzeżenia dotyczące tej łątki: działa tylko z podstawową wersją gry Xwing. Nie wspiera modułów ponad standardowych (Imperial Pursuit, B-Wing, Tie Fighter, itp.) . Co więcej, łątki ta zakłada, że podstawowy kod Xwing nie zmienił się od lat. Może być tak, że nowsze wersje gry Xwing używają nowszych Podprogramów joysticka i kod powiązany z tą aplikacją może nie być zdolny do rozpoznania i zaktualizowania tego nowego podprogramu. łątki ta będzie wykrywała taką sytuację i nie zaktualizuje Xwing jeśli wystąpi taki przypadek Musimy mieć wystarczającą ilość wolnej pamięci RAM dla tej łątki, Xwing i wszystko inne załadowane do pamięci w tym samym czasie (dokładną ilość RAM potrzebną Xwing zależy od zainstalowanych cech, pełna instalacja systemu wymaga nie mniej niż 610 K).

Bez dalszych wstępów, mamy tu kod FSPXW:

```
.286
page 58, 132
name FSPXW
title FSPXW (Flightstick Pro driver dla XWING)
subttl Copyright (C) 1994 Randall Hyde

; FSPXW.EXE
;
; Usage:
; FSPXW
;
; Program ten wykonuje program XWING.EXE i aktualizuje go do zastosowania z Flightstick Pro

byp textequ < byte ptr >
wp textequ < word ptr >

cseg segment para public 'CODE'
cseg ends

sseg segment para stack 'STACK'
sseg ends

zzzzzzseg segment para public 'zzzzzzseg'
zzzzzzseg ends
```

```

include      stdlib.a
includelib  stdlib.lib
matchfuncs

ifdef      debug
Installation segment para public 'Install'
Instalation ends
endif

CSEG       segment para public 'CODE'
          assume cs:cseg, ds:nothing

; Wektor przerwania zegarowego

Int1Cvect  dword  ?

;PSP-   Prefiks Segmentu Programu. Musimy zwolnić pamięć zanim uruchomimy rzeczywisty program

PSP        word  0

;Program ładujący strukturę danych (dla DOS)

ExecStruct word  0                      ;używamy rodzicielskiego bloku środowiska
          dword CmdLine                ;dla parametrów linii poleceń
          dword DfltFCB
          dword DfltFCB
LoadSSSP   dword  ?
LoadCSIP   dword  ?
PgmName    dword  Pgm

;Zmienne dla potencjometru dławiącego.
; LastThrottle zawiera ostatnio wysłany znak (więc wysyłamy tylko jedną kopię)
;ThrtlCntDn zlicza liczbę razy wywołania podprogramu dławienia.

LastThrottle  byte  0
ThrtlCntDn    byte  10

;ButtonMask-   używamy do maskowania oprogramowanych przycisków kiedy gra odczytuje rzeczywiste
;              przyciski

ButtonMask    byte  0f0h

;Poniższe zmienne pozwalają użytkownikowi przeprogramować przyciski

KeyRdf        struct
Ptrs          word  ?                      ;pole PTRx wskazuje na cztery możliwe ciągi z 8
ptr2         word  ?                      ;znakami każdy. Każdy przycisk naciskany jest
ptr3         word  ?                      ;cyklicznie przez te ciągi.
ptr4         word  ?
Index        word  ?                      ;Indeks do kolejnego ciągu wyjściowego
Cnt          word  ?
Pgmnd        word  ?                      ;Flag = 0 jeśli nie predefiniowane
KeyRdf       ends

; Kody Left są wyjściowe jeśli cooley switch jest naciśnięty w lewo. Zauważmy, że ciągi są w
; w rzeczywistości ciągami słów zakończonymi zerami.

Left         KeyRdf <Left1, Left2, Left3, Left4, 0, 6, 1>

```

Left1 word '7',0
Left2 word '4',0
Left3 word '1',0
Left4 word 0

; Kody Right są wyjściowe jeśli cooley switch jest przesunięty w prawo

Right KeyRdf <Right1, Right2, Right3, Right4, 0, 6 ,1>
Right1 word '9',0
Right2 word '6',0
Right3 word '3',0
Right4 word 0

; Kody Up są wyjściowe jeśli **cooley switch** jest przesunięty w górę

Up KeyRdf <Up1, Up2, Up3, Up4, 0, 2, 1>
Up1 word '8',0
Up2 word 0
Up3 word 0
Up4 word 0

;Kody DownKeys są wyjściowe jeśli **cooley switch** jest przesunięty w dół

Down KeyRdf <Down1, Down2, Down3, Down4, 0, 2, 1>
Down1 word '2',0
Down2 word 0
Down3 word 0
Down3 word 0

; Kody Sw0 są wyjściowe jeśli użytkownik popchnie wyzwalanie.(Ten przełącznik nie jest redefiniowany)

Sw0 KeyRdf <Sw01, Sw02, Sw03, Sw04, 0 ,0 ,0 >
Sw01 word 0
Sw02 word 0
Sw03 word 0
Sw04 word 0

; Kody Sw1 są wyjściowe jeśli użytkownik wciśnie Sw1 (lewy przycisk jeśli użytkownik nie zmienił lewego i prawego przycisku). Nie redefiniowany

Sw1 KeyRdf <Sw11, Sw12, Sw13, Sw14, 0 ,0 ,0>
Sw11 word 0
Sw12 word 0
Sw13 word 0
Sw14 word 0

;Kody Sw2 są wyjściowe jeśli użytkownik naciśnie Sw2 (środkowy przycisk)

Sw2 KeyRdf <Sw21, Sw22, Sw23, Sw24, 0, 2, 1>
Sw21 word 'w',0
Sw22 word 0
Sw23 word 0
Sw24 word 0

;Kody Sw3 są wyjściowe jeśli użytkownik naciśnie Sw3 (prawy przycisk jeśli użytkownik nie zmienił lewego ; i prawego przycisku)

Sw3 KeyRdf <Sw31,Sw32, Sw33, Sw34, 0 ,0 ,0>

```
Sw31      word  0
Sw32      word  0
Sw33      word  0
Sw34      word  0
```

;Przycisk stanu przełącznika:

```
CurSw    byte  0
LastSw    byte  0
```

```
*****
;
*; Łatka FSPXW zaczyna się tutaj. Jest to część rezydentna w pamięci Tylko należy włożyć kod, który ma być
; obecny w czasie uruchamiania lub musi pozostać rezydentny po zwolnieniu pamięci.
*****
*
```

```
Main      proc
          mov     cs:PSP, ds
          mov     ax, cseg                ;pobranie wskaźnika do segmentu zmiennych
          mov     ds., ax
```

;Pobranie aktualnego wektora przerwania INT 1Ch

```
          mov     ax, 351ch
          int     21h
          mov     wp Int1Cvect, bx
          mov     wp Int!cVect+2, es
```

;Poniższe wywołanie MEMINIT zakłada ,że nie występują błędy.

```
          Mov     ax, zzzzzzseg
          mov     es, ax
          mov     cx, 1024/16
          meminit2
```

; Wykonujemy inicjalizację przed uruchomieniem gry. To są funkcje kodu inicjalizującego pobierającego kopię
; przed rzeczywistym uruchomieniem XWING

```
          call    far ptr ChkBIOS15
          call    far ptr Identify
          call    far ptr Calibrate
```

; Jeśli jakiś przełącznik został oprogramowany, usuwamy ten przełącznik z ButtonMask

```
          mov     al., 0f0h                ;zakładamy ,że wszystkie przyciski są OK
          cmp     sw0.pgmd, 0
          je      Sw0NotPgmd
          and     al., 0e0h                ;usuwamy sw0 ze współzawodnictwa
```

Sw0NotPgmd:

```
          cmp     sw1.pgmd, 0
          je      Sw1NotPgmd
          and     al., 0d0h                ;usuwamy sw1
```

Sw1NotPgmd:

```
          cmp     sw2.pgdm, 0
          je      Sw2NotPgmd
          and     al, 0b0h                ;usuwamy Sw2
```

Sw2NotPgmd:

```
cmp    sw3.pgdm, 0
je     Sw3NotPgmd
and    al, 070h                ;usuwmay sw3
```

Sw3NotPgmd:

```
mov    ButtonMask, al        ;zachowujemy wynik jako maskę przycisku
```

; Teraz, zwalniamy pamięć z ZZZZZZSEG robiąc miejsce dla XWING. Notka: Absolutnie nie wywołujemy
; podprogramów Biblioteki Standardowej UCR w tym miejscu! (ExitPgm jest OK., jest to makro które
; wywołuje DOS). Zauważmy ,ze po wykonaniu tego kodu, żaden kod i dane z zzzzzzseg są poprawne.

```
mov    bx, zzzzzzseg
sub    bx, PSP
inc    bx
mov    es, PSP
mov    ah, 4ah
int    21h
jnc    GoodRealloc
print
byte  "Memory allocation error"
byte  c, 1f, 0
jmp    Quit
```

GoodRealloc:

;Teraz ładujemy program XWING do pamięci:

```
mov    bx, seg ExecStruct
mov    es, bx
mov    bx, offset ExecStruct    ;wskaźnik do rekordu programu
lds    dx, PgmName
mov    ax, 4b01h                ;ładowanie pgm
int    21h
jc     Quit                    ;jeśli błędnie załadowano plik
```

;Poszukiwanie kodu joysticka w pamięci:

```
mov    si, zzzzzzseg
mov    ds., si
xor    si, si

mov    di, cs
mov    es, di
mov    di, offset JoyStickCode
mov    cx, joyLength
call   FindCode
jc     Quit                    ;jeśli nie znaleziono kodu joysticka
```

;Łatanie kodu joysticka XWING:

```
mov    byp ds:[si], 09ah        ;dalekie wywołanie
mov    wp ds:[si+1], offset ReadGame
mov    wp ds:[si+3], cs
```

;Znajdoanie kodu Button


```

push    di                                ;ponieważ XWING je zachowuje
mov     ah,84h
mov     dx, 103h                          ;odczyt potencjometru dławiącego
int     15h

```

;Konwersja wartości zwracanych przez podprogram potencjometru do czterech znaków 0..63:"\", 64..127:"[, ,
; 128..191: „,]”, 192..255:<bs>, oznaczając odpowiednio zero, 1/3, 2/3 i pełna moc

```

mov     dl, al
mov     ax, “\”                            ;zero mocy
cmp     dl, 192
jae     SetPower
mov     ax, „[,”                          ; 1/3 mocy
cmp     dl, 128
jae     SetPower
mov     ax, „,]”                          ;2/3 mocy
cmp     dl, 64
jae     SetPower
mov     ax, 8                              ;BS, pełna moc
SetPower:
cmp     al, cs:LastThrottle
je      SkipPIB
mov     cs:LastThrottle, al
call    PutIntoBuffer

SkipPIB
pop     di
pop     bx
SkipThrottle:
pop     ax
neg     bx                                ;XWING zwraca dane w tych rejestrach.
neg     di                                ;aktualizujemy instrukcje NEG i STI
sti
ret
ReadGame
endp

RaedButtons
assume ds: nothing
proc   far
mov    ah, 84h
mov    dx, 0
int    15h
not    al
and    al, ButtonMask                    ;wyłączamy pgmd przycisków
ret
ReadButtons
endp

; MyInt1C-
; jakieś
; wywoływana co 1/18 sekundy. Odczytuje przełączniki i decyduje czy powinna zostawić
; znaki w buforze roboczym

MyInt1C
assume ds: cseg
proc   far
push  ds
push  ax
push  bx
push  dx
mov   ax, cseg
mov   ds, ax
mov   al, CurSw
mov   LastSw, al

```

```

mov dx, 900h ;odczyt 8 przełączników
mov ah, 84h
int 15h

mov CurSw, al.
xor al, LastSw ;zobacz czy są zmiany
jz NoChanges
and al., CurSw ;zobacz czy sw zszedł w dół
jz NoChanges

```

; Jeśli przełącznik był zszedł w dół ,wyjście stosownie ustawi kody klawiszy dla niego, jeśli ten klawisz jest aktywny. Zauważmy ,ze naciśnięcie * jakiegoś* klawisza zresetuje wszystkie inne indeksy klawiszy

```

test al., 1 ;zobacz czy Sw0 (wyzwalacz) pchnięto
jz NoSw0
cmp Sw0.Pgmd, 0
je NoChanges
mov ax, 0
mov Left.Index, ax ;reset indeksów klawiszy dla wszystkich klawiszy
mov Right.Index, ax ;z wyjątkiem SW0
mov Up.Index, ax
mov Down.Index, ax
mov Sw1.Index, ax
mov Sw2.Index, ax
mov Sw3.Index, ax
mov bx, Sw0.Index
mov ax, Sw0.Index
mov bx, Sw0.Ptrs[bx]
add ax, 2
cmp ax, Sw0.Cnt
jb SetSw0
mov ax, 0
SetSw0: mov Sw0.Index, ax
call PutStrInBuf
jmp NoChanges

NoSw0: test al, 2 ;sprawdzamy czy naciśnięto SW1
jz NoSw1
cmp Sw1.Pgmd, 0
je NoChanges
mov ax, 0
mov Left.Index, ax ;reset indeksów klawiszy dla wszystkich
mov Right.Index, ax ;klawiszy z wyjątkiem Sw1
mov Up.Index, ax
mov Down.Index, ax
mov Sw0.Index, ax
mov Sw2.Index, ax
mov Sw3.index, ax
mov bx, Sw1.Index
mov ax, Sw1.Index
mov bx, Sw1.Ptrs[bx]
add ax, 2
cmp ax, Sw1.Cnt
jb SetSw1
mov ax, 0
SetSw1: mov Sw1.Index, ax
call PutStrInBuf
jmp NoChanges

```

```

NoSw1:    test    al, 4                ;zobacz czy Sw2 (środkowy sw jest naciśnięty)
          jz     NoSw2
          cmp    Sw2.Pgmd, 0
          je     NoChanges
          mov    ax, 0
          mov    Left.Index, ax        ;reset indeksów klawiszy dla wszystkich
          mov    Right.Index, ax       ;klawiszy z wyjątkiem Sw2
          mov    Up.Index, ax
          mov    Down.Index, ax
          mov    Sw0.Index, ax
          mov    Sw2.Index, ax
          mov    Sw3.index, ax
          mov    bx, Sw2.Index
          mov    ax, Sw2.Index
          mov    bx, Sw2.Ptrs[bx]
          add    ax, 2
          cmp    ax, Sw2.Cnt
          jb     SetSw2
          mov    ax, 0
SetSw2:   mov    Sw2.Index, ax
          call   PutStrInBuf
          jmp    NoChanges
NoSw2:    test    al, 8h            ;zobacz czy Sw3 (prawy sw) jest naciśnięty
          jz     NoSw3
          cmp    Sw3.Pgdm, 0
          je     NoChanges
          mov    ax, 0
          mov    Left.Index, ax        ;reset indeksów klawiszy dla wszystkich
          mov    Right.Index, ax       ;klawiszy z wyjątkiem Sw1
          mov    Up.Index, ax
          mov    Down.Index, ax
          mov    Sw0.Index, ax
          mov    Sw2.Index, ax
          mov    Sw3.index, ax
          mov    bx, Sw3.Index
          mov    ax, Sw3.Index
          mov    bx, Sw3.Ptrs[bx]
          add    ax, 2
          cmp    ax, Sw3.Cnt
          jb     SetSw3
          mov    ax, 0
SetSw3:   mov    Sw3.Index, ax
          call   PutStrInBuf
          jmp    NoChanges
NoSw3:    test    al, 10h           ;zobacz czy Cooley został naciśnięty w górę
          jz     NoUp
          cmp    Up.Pgmd, 0
          je     NoChanges
          mov    ax, 0
          mov    Right.Index, ax       ;reset wszystkich przycisków w górze
          mov    Left.Index, ax
          mov    Down.Index, ax
          mov    Sw0.Index, ax
          mov    Sw2.Index, ax
          mov    Sw3.index, ax
          mov    bx, Up.Index
          mov    ax, Up.Index
          mov    bx, Up.Ptrs[bx]

```

```

    add    ax, 2
    cmp    ax, Up.Cnt
    jb     SetUp
    mov    ax, 0
SetUp:  mov    Up.Index, ax
        call PutStrInBuf
        jmp    NoChanges

NoUp:   test    al, 20h                ;zobacz czy Cooley został przesunięty w lewo
        jz     NoLeft
        cmp    Left.Pgmd, 0
        je     NoChanges
        mov    ax, 0
        mov    Right.Index, ax        ;reset wszystkich klawiszy w Lewo
        mov    Up.Index, ax
        mov    Down.Index, ax
        mov    Sw0.Index, ax
        mov    Sw2.Index, ax
        mov    Sw3.index, ax
        mov    bx, Left.Index
        mov    ax, Left.Index
        mov    bx, Left.Ptrs[bx]
        add    ax, 2
        cmp    ax, Left.Cnt
        jb     SetLeft
        mov    ax, 0
SetLeft: mov    Left.Index, ax
        call PutStrInBuf
        jmp    NoChanges

NoLeft: test    al, 40h            ;zobacz czy Cooley został przesunięty w lewo
        jz     NoRight
        cmp    Right.Pgmd, 0
        je     NoChanges
        mov    ax, 0
        mov    Left.Index, ax        ;reset wszystkich klawiszy w Lewo
        mov    Up.Index, ax
        mov    Down.Index, ax
        mov    Sw0.Index, ax
        mov    Sw2.Index, ax
        mov    Sw3.index, ax
        mov    bx, Rightt.Index
        mov    ax, Right.Index
        mov    bx, Right.Ptrs[bx]
        add    ax, 2
        cmp    ax, Right.Cnt
        jb     SetRight
        mov    ax, 0
SetRight: mov    Right.Index, ax
        call PutStrInBuf
        jmp    NoChanges

NoRight test    al., 80h          ;zobacz czy Cooley został przesunięty w dół
        jz     NoChanges
        cmp    Down.Pgmd, 0
        je     NoChanges
        mov    ax, 0
        mov    Left.Index, ax        ;reset wszystkich klawiszy w Dół
        mov    Up.Index, ax

```

```

mov Right.Index, ax
mov Sw0.Index, ax
mov Sw2.Index, ax
mov Sw3.index, ax
mov bx, Down.Index
mov ax, Down.Index
mov bx, Down.Ptrs[bx]
add ax, 2
cmp ax, Down.Cnt
jb SetDown
mov ax, 0
SetDown: mov Down.Index, ax
call PutStrInBuf

```

```

NoChanges: pop dx
pop bx
pop ax
pop ds
jmp cs: Int1Cvect
MyInt1c   endp
assume ds:nothing

```

;PutStrInBuf- BX zawiera ciąg słów zakończonych zerem. Przesyłamy każde słowo przez
; wywołanie PutInBuffer

```

PutStrInBuf proc near
push ax
push bx
PutLoop:  mov ax, [bx]
test ax, Ax
jz PutDone
call PutInBuffer
add bx, 2
jmp PutLoop

```

```

PutDone:  pop bx
pop ax
ret

```

```
PutStrInBuf endp
```

;PutInBuffer- znaki wyjściowe i kody znaków w AX do bufora roboczego

```

assume ds:nothing
KbdHead equ word ptr ds:[1ah]
KbdTail equ word ptr ds:[1ch]
KbdBuffer equ word ptr ds:[1eh]
EndKbd equ 3eh
Buffer equ 1eh
PutInBuffer proc near
push ds
push bx
mov bx, 40h
mov ds, bx
pushf
cli
mov bx, KbdTail ;to jest region krytyczny!
inc bx ;pobranie wskaźnika końca bufora roboczego
inc bx ;i zrobienie miejsca na ten znak

```

```

                cmp     bx, buffer+32      ;fizyczny koniec bufora?
                jb     NoWrap
                mov     bx, buffer        ;zawinięcie z powrotem do 1eh jeśli koniec

NoWrap:        cmp     bx, KbdHead        ;przepełnienie bufora?
                je     PIBDone
                xchg   KbdTail, bx       ;ustawiamy nowy, pobieramy stary wskaźnik
                mov     ds:[bx], ax      ;dane wyjściowe AX do starej lokacji
PIBDone:       popf
                pop    bx
                pop    ds.
                ret

PutInBuffer    endp

```

```

;*****
;
;

```

```

; FindCode: Na wejściu, ES:DI wskazuje jakiś kod w * tym *programie który pojawia się w grze ATP. DS.:SI
; wskazuje blok pamięci w grze XWING. FindCode przeszukuje całą pamięć aby znaleźć
; podejrzany kawałek kodu i zwraca w DS.:SI wskazujący początek tego kodu. Kod ten zakłada
; że * znajdzie * ten kod!. Zwraca wyzerowaną flagę przeniesienia jeśli znajdzie, ustawioną
; jeśli nie.

```

```

FindCode       proc    near
                push   ax
                push   bx
                push   dx

DoCmp:         mov     dx, 1000h
CmpLoop:      push   di
                push   si
                push   cx
                repe   cmpsb
                pop    cx
                pop    si
                pop    di
                je     FoundCode
                inc    si
                dec    dx
                jne   CmpLoop
                sub    si, 1000h
                mov    ax, ds
                inc    ah
                mov    ds, ax
                cmp    ax, 9000h
                jb     DoCmp

                pop    dx
                pop    bx
                pop    ax
                ste
                ret

FoundCode:    pop    dx
                pop    bx
                pop    ax
                cld
                ret

FindCode      endp

```

```

;*****
;
; Podprogramy joysticka i przycisku, które pojawiają się w grze Xwing. Kod ten jest rzeczywistą daną ,
; ponieważ kod aktualizujący INT 21h przeszukuje całą pamięć dla tego kodu po załadowaniu pliku z dysku.

```

```

JoystickCode  proc  near
                sti
                neg  bx
                neg  di
                pop  bp
                pop  dx
                pop  cx
                ret
                mov  bp, bx
                in   al, dx
                mov  bl, al.
                not  al
                and  al, ah
                jnz  $+11h
                in   al, dx
JoystickCode  endp

```

EndJSC:

```

JoyLength      =      EndJSC-JoystickCode

```

```

ReadSwCode     proc
                mov  dx, 201h
                in   al, dx
                xor  al, 0ffh
                and  ax, 0f0h

```

ReadSwCode endp

EndRSC:

```

ButtonLength   =      EndRSC-ReadSwCode

```

```

cseg           =      ends

```

Segemnt Instalacji

;Przesunęliśmy to tu aby nie zajmowała zbyt dużo miejsca w przestrzeni rezydentnej części tej łątki

```

DfltFCB        byte  3, ,, ,, 0,0,0,0,0
CmdLine        byte  2, ““, 0dh, 126 dup ( ““)           ;linia poleceń dla programu
Pgm            byte  ,,XWING.EXE”, 0
Byte          128 dup (?)                               ;dla nazwy użytkownika

```

; ChkBIOS15- Sprawdzamy aby zobaczyć czy sterownik INT 15 dla FSPro jest obecny w pamięci

```

ChkBIOS15     proc  far
                mov  ah, 84h
                mov  dx, 8100h
                int  15h
                mov  di, bx
                strempl
                byte “CH Products: Fightstick Pro”, 0
                jne  NoDriverLoaded
                ret

```

NoDriverLoaded:


```

        print
        byte    "Sterownik CH Products SGDI dla FlightStick Pro nie jest "
        byte    "załadowany do pamięci.", cr, lf
        byte    „Proszę uruchomić FSPSGDI przed uruchomieniem tego programu”
        byte    cr, lf, 0
        exitpgm
ChkBIOS15    endp

```

*

```

;
;
; Identify-    Drukowanie zapisanej wiadomości

```

```

        assume ds:nothing
Identify    proc    far

```

```

;Drukujemy ciąg powitalny. Zauważmy ,że ciąg „VersionStr” będzie zmodyfikowany przez program
; „,version.exe” za każdym razem, kiedy zasemblujemy ten kod

```

```

        print
        byte    cr, lf, lf
        byte    „X W I N G P A T C H” ,cr ,lf
        byte    „CH Products Flightstick Pro”, cr, lf
        byte    Copyright 1994, Randall Hyde”, cr, lf
        byte    lf
        byte    0

        ret
Identify    endp

```

*

```

;
;
; Kalibrowanie d3awienia

```

```

        assume ds:nothing
Calibrate    proc    far
        print
        byte    cr, lf, lf
        byte    „Kalibracja:”, cr, lf, lf
        byte    „Move the throttle to one extreme and press any „
        byte    „button:”, 0

        call    Wait4Button
        mov     ah, 84h
        mov     dx, 1h
        int     15h
        push    dx                                ;zachowanie odczytu potencjometru 3

        print
        byte    cr, lf
        byte    „Move the throttle to the other extreme and press „
        byte    „any button:”, 0
        call    Wait4Button
        mov     ah, 84h
        mov     dx, 1
        int     15h
        pop     bx
        mov     ax, dx

```

```

                cmp     ax, bx
                jb     RangeOkay
                xchg   ax, bx
RangeOkay:    mov     cx, bx                ;obliczanie wartości centralnej
                sub     cx, ax
                shr    cx, 1
                add     cx, ax
                mov     ah, 84h
                mov     dx, 303h          ;kalibracja potencjometru trzy
                int     15h
                ret
Calibrate     endp

Wait4Button   proc    near
                mov     ah, 84h          ;najpierw czekamy aż wszystkie przyciski
                mov     dx, 0            ;zostaną zwolnione
                int     15h
                and     al., 0F0h
                cmp     al., 0F0h
                jne     Wait4button

                mov     cx, 0
Delay:        loop    Delay

Wait4Press:   mov     ah, 1              ;zjadany znak z klawiatury który przychodzi
                int     16h              ;i obsługa właściwa ctrl-C
                je     NoKbd
                getc

NoKbd:       mov     ah, 84h            ;teraz oczekujemy na naciśnięcie jakiegoś
                mov     dx, 0            ;przycisku
                int     15h
                and     al., 0F0h
                cmp     al., 0F0h
                je     Wait4Press
                ret
Wait4Button   endp
Instalation   ends

sseg         segment para stack 'STACK'
                word    256 dup (0)
endstk       word    ?
sseg         ends

zzzzzzseg    segment para public 'zzzzzzseg'
Heap         byte    1024 dup (0)
zzzzzzseg    ends
end          Main

```

24.8 PODSUMOWANIE

Karta złącza gier PC pozwala nam na podłączenie szerokiej gamy urządzeń wejściowych do naszego PC. Do urządzeń takich zaliczamy cyfrowe joysticki, **paddles**, joysticki analogowe, **steering wheels**, **yokes** i inne. **Paddle** dostarcza jednego stopnia swobody, joysticki dostarczają dwóch stopni swobody wzdłuż osi (X,Y). **Steering wheels** i **yokes** również dostarczają dwóch stopni swobody, chociaż są zaprojektowane dla innych typów gier.

*"Typowe urządzenia gier"

Większość wejściowych urządzeń gier jest podłączonych do PC przez kartę złącza gier. Urządzenie to dostarcza do czterech cyfrowych (przełączników) wejść i czterech analogowych (rezystywnych) wejść. Urządzenie to pojawia się jako pojedyncza lokacja I/O w przestrzeni adresowej PC. Cztery z tych bitów pod tym portem odpowiada czterem przełącznikom, cztery z tych wejść dostarcza stanu impulsu zegarowego z chipu 558 dla wejścia analogowego. Przełączniki możemy odczytać bezpośrednio z portu; aby odczytać wejście analogowe musimy stworzyć pętlę czasową zliczającą jak długo pobierany jest impuls powiązany z poszczególnym urządzeniem idąc od wartości największej do najmniejszej

*"Sprzętowe złącze gier"

Oprogramowanie złącza gier byłoby prostym zadaniem z wyjątkiem tego, że będziemy pobierać różne odczyty dla tych samych pokrewnych pozycji potencjometrów z różnymi kartami złącza gier, urządzeniami wejściowymi gier, systemami komputerowymi i oprogramowaniem. Prawdziwą sztuczką przy programowaniu złącza gier jest stworzenie spójnych wyników bez względu na aktualnie używany sprzęt. Jeśli możemy żyć z niezmodyfikowanymi wartościami wejściowymi, BIOS dostarcza dwóch funkcji do odczytu przełączników i wejść analogowych. Jednakże jeśli musimy znormalizować wartości, prawdopodobnie będziemy musieli napisać swój własny kod. Jednak napisanie takiego kodu jest bardzo łatwe jeśli pamiętamy o podstawowych zasadach algebry.

*"Użycie funkcji I/O gier BIOS"

*"Pisanie własnego podprogramu gier I/O"

Podobnie jak z innymi urządzeniami w PC, jest problem z bezpośrednim dostępem do sprzętowego złącza gier, taki kod nie działa ze sprzętem, który nie stosuje ściśle oryginalnych kryteriów projektowania PC. Wymyślne urządzenia wejściowe takie jak joystick Thrustmaster i CH Product's FlightStick Pro będą wymagały napisania specjalnego sterownika programowego. Co więcej, nasz podstawowy kod joysticka może nawet nie działać z przyszłymi urządzeniami, nawet jeśli dostarczą one minimalnego zbioru cech kompatybilnych ze standardowymi urządzeniami gier. Niestety, usługi BIOS są bardzo wolne i niezbyt dobre., więc niewielu programistów wykonuje wywołania BIOS, pozwalając projektantom dostarczać wymiennych sterowników dla swoich urządzeń gier. Dla złagodzenia tego problemu rozdział ten przedstawia aplikację Standard Game Device Input z interfejsem programowalnym – zbiór funkcji specjalnie zaprojektowanych dla dostarczenia rozszerzalnego, przenośnego systemu dla urządzeń wejściowych. Bieżąca specyfikacja dostarcza do 256 cyfrowych i 256 analogowych urządzeń wejściowych i jest łatwe rozszerzenie obsługi urządzeń wejściowych i innych urządzeń wejściowych.

*"Standardowy Interfejs Urządzenia Gier(SGDI)

*"Interfejs Programowy Aplikacji"

Rozdział ten kończy się przykładem półprezidentnego programu, który wykonuje wywołanie SGDI. Program ten, który aktualizuje popularną grę Xwing, dostarcza pełnego wsparcia dla CH Product's FlightStick Pro w Xwing. Program ten demonstruje wiele cech sterownika SGDI również dostarczając przykładu jak załatać dostępną komercyjną grę

*"Aktualizacja istniejących gier"

